Vytržení

Yuma, Arizona, USA
4. prosinec, 1965

1 … v Yuma. Je to pro mne ohromná pocta obdržet pozvání, abych se znovu vrátil. Měli jsme nádherný čas, když jsem tady byl naposledy, a pak, když jsem se dozvěděl, že tu mám být znovu, opravdu mě to zahřálo u srdce. A když mohu slyšet ta svědectví, tato nádherná slova od těch lidí, to člověka tak trochu povzbuzuje.

2 Billy mi řekl, že bratr z Las Vegas, který chtěl uskutečnit shromáždění tam v té pobočce — setká se s ním tady hned po skončení bohoslužby. Řekl, že máme čas, abychom to nějak vměstnali do ledna, před shromážděními v Phoenixu (rozumíte?), abychom přijeli do Las Vegas. Vždycky jsme se tam chtěli dostat. Myslím si, že tam kdysi dávno býval bratr Art Wilson, a možná, že tam stále je. On mě prosil, abych tam přijel, on a sestra Wilsonová. Neměl jsem k tomu ještě tu příležitost, a tak možná toto bude ten *vhodný* čas, abych mohl přijet.

Sejděte se s Billy Paulem nebo s bratrem Royem Bordersem — myslím si, že tady někde je. Někdo říkal, že bratr Roy Borders byl v… s bratrem Pearry, Lee nebo s kýmkoliv z nich, oni vám budou moci povědět a prostě dohodnout datum našeho příjezdu.

3 No, viděl jsem tady před chvílí mnoho kazatelů, z čehož jsem velice šťastný, že se mohu setkat se svými bratry. Přál bych si, abych měl čas… jít s vámi domů, protože vím, že máte ty nejlepší kuchařky v zemi. Bylo to vynikající.

Bratr Pearry má dnes večer ve skutečnosti na triku dvě věci. Má teď dva trestné body: jeden, že odpojil tam ten mikrofon. Pokládali tě za viníka, bratře Pearry. Já si nemyslím, že jsi byl ve skutečnosti na vině, ale… „Někdo se chystal promluvit." To bylo dobré.

A potom tam šel znovu a mluvil; řekl: „Hele…" Říkal bratru Collinsovi nebo někomu z nich: „Večeře byla dobrá, ale," řekl, „říkám vám, že ten člověk musel být buď Španěl nebo něco takového nebo Mexičan. To byla ta nejpálivější paprika, jakou jsem kdy ochutnal!" a takhle pokračoval; a přitom mluvil s šéfkuchařem.

On řekl: „Já jsem šéfkuchař."

To je pro tebe Texas. My ho tady v Arizoně za chvíli srovnáme, že ano — pokud tu zůstane dost dlouho.

Je to opravdu milé, že tu můžu být. A myslím, že ty věci neznějí jako vtipy, ale smysl pro humor. Sám Pán měl smysl pro humor, viďte. On řekl… *ohledně* Heroda: „Jděte a řekněte té lišce… (Vidíte?) Dnes vyháním ďábly a zítra dokonám." A tak pokud On měl smysl pro humor, no, nám to neublíží, myslím si, že ne — občas.

4 A teď, je už trochu pozdě. A já obvykle kážu kolem čtyř hodin. A vím, jak bratr a sestra z této pobočky — jak jsou zdvořilí, a tak to dnes večer zkrátíme. Ano, řekl jsem Terrymu, řekl jsem… On řekl: „Co je… mám dát *do magnetofonu* dvouhodinový pásek?"

Řekl jsem: „Ne, Terry; je to banket." Řekl jsem: „Budu k lidem mluvit asi třicet, čtyřicet minut o něčem, co… pokusím se, i když pokaždé, když vím, že…"

5 Když jsem byl mladým hochem, lidé přicházeli poslouchat, protože jsem byl chlapcem kazatelem, jen mladým mužem, mladíkem. A oni říkali: „No, Billy Branham…" Víte, jen děcko, nikdy jsem nedokončil žádnou školu, a nemám žádné vzdělání. Oni přicházeli, aby poslouchali má nesouvislá slova, moji kentuckou angličtinu. A tak… moje *hits* a *hain'ts*, a *totes* a *carry*. Jako v jednom ze zdejších shromáždění nedávno řekli: „Teď všichni povstaneme a zazpíváme národní hymnu."

Postavil jsem se a řekl: „Za moji starou vzdálenou kentuckou domovinu." To byla jediná země, kterou jsem znal. Pokud šlo o mě, to byla národní hymna.

6 A teď, když jste trochu zestárli, no, přicházíte — musíte mít něco víc než toto. Vidíte, Pavel řekl, že: „Dokud jsem byl dítě, mluvil jsem jako dítě a smýšlel jsem jako dítě." Jednáte jako dítě, ale když jste starší, pak začínáte od svých prvních několika kroků a batolíte se a padáte a vstáváte a zkoušíte to znovu. A potom… po nějakém čase vyrostete a dokážete jít po rovné čáře. A to je to, co musíme dělat jako vojáci kříže; teď je čas, abychom kráčeli přímou čárou rovnou po té hlavní silnici do Slávy.

7 Věřím, že žijeme v závěrečných scénách dějin tohoto světa. Opravdu věřím, že příchod Páně je blíž, než si možná myslíme. A tak na těch asi třicet minut vašeho času, nebo tak nějak, bych chtěl upoutat vaši pozornost k jednomu místu Písma, které bych chtěl použít jako svůj text a chtěl bych se odvolat ještě na několik dalších. Když jsem jednou seděl doma, uvažoval jsem o této myšlence. A pak jsem si pomyslel: „No, nevím, mluvit z celého tohoto Písma; vezmu jenom část z toho a prostě… Pro tyto krátké bohoslužby, takové jakou budeme mít dnes večer." Chci říct jednu věc, zatímco si otevíráte 27. žalm,

chci přečíst prvních pět veršů.

8 Rád bych toto řekl ohledně těchto poboček Obchodníků plného Evangelia. Můj bratr Pearry hovořil o knihách a tak dále, a o těch nových knihách, které mají. Kolik z vás si vzpomíná, když jsem měl ten pásek a kázal jsem to tady ve Phoenixu na jedné z konferencí, o tom „Pánové, jaký je to čas?". No, to byl počátek té knihy, (vidíte?) když se toto stalo.

Je tak mnoho nadpřirozeného potvrzení Božího psaného Slova pro tuto hodinu, kvůli tomu aby nás teď nic neovlivňovalo. Jsme prostě… je to příliš skutečné. Vidíte, ty věci, které… Bylo by to pro vás ohromující, kdybych vám jen oznámil, že… to, co se ve skutečnosti děje. Mnozí z vás příchozích možná slyší, jak tito muži vstávají a zmiňují se o poselství pro tuto hodinu a tak dále. To, k čemu se chtějí dostat, je Boží zaslíbení pro tuto hodinu, to co On zaslíbil, že bude dělat, a my Jej vidíme prostě přesně biblicky potvrzovat v tom stejném způsobu to, co řekl, že bude dělat. Předpověděl to, a přesně to sedí, pokaždé dokonale, protože to říká Bůh.

9 Jestli nějaký člověk, a je mi jedno, kdo by to byl, by se pokusil udělat takovou předpověď… je to šance jedna ku deseti milionům, jestli ti nějaký člověk řekne, že se určitá věc stane, že se to stane v určitou dobu; je to jedna ku deseti milionům. A potom kdyby řekl místo, kde se to stane, byla by to šance asi jedna ku sto milionům. A potom čas, kdy se to stane — je to dál a dál. A způsob, jakým se to stane a co se všechno bude dít a tak dále, to se prostě nedá uhádnout. A když my to vidíme pokaždé tak dokonale, pak je to Bůh. Pak se vracíme rovnou zpět do Písma — ono nám může připadat cizí, ale vracíme se rovnou zpět do Písma, aniž bychom věděli, na co se máme podívat a Duch svatý to vysvětluje a dává celé Slovo dohromady, dělá z toho obraz, aby nám prostě ukázal hodinu, v níž žijeme. Nacházíme se ve změně časového období.

10 Jsme na rohu. Je to snadné, když někdo vyzdí roh — zedník — zdí roh a začíná… všichni kladou cihly přímo do stejné řady; jako když začíná nějaká denominace a začíná klást tu řadu, to je v pořádku; ale když se dostáváte k těm změnám, kde musíte změnit směr… Tedy, Bůh nestaví zeď; On staví dům. Rozumíte? A tam je hodně záhybů a rohů, které On předpověděl tady v Bibli. A jsou to ty změny… Každý se může pokusit změnit směr, ale to musí být v souladu s plánem. Pokud to tak nebude, musí to být znovu zbořeno.

11 A tak chválíme Boha za Jeho dobrotu a za společenství vás lidí a za ty otevřené dveře, které nám Pán daroval. A skrze ty Obchodníky… Vždycky jsem tvrdil, že nevěřím v… já věřím v lidi v denominacích, ale nemám dost času, abych napomínal denominace, protože každá si kolem sebe staví zeď a…

A je to právě tak jako kdyby… Myslím si, že to byla malá historka bratra Davida, o tom jak choval nějaké kachny; a řekl, že řeka se zvedla a každá kachna, víte, ony chtěly mít mezi sebou obecenství, ale nemohly, protože byly všechny v ohradách. Ale když voda stoupla takhle vysoko, tak to ty kachny z té ohrady prostě vyplavilo. A tak si myslím, že tak bychom to měli dělat, prostě… Voda se zvedá (rozumíte?) a my se můžeme dostat z té ohrady a mít společenství jeden s druhým, víte, mít opravdovou lásku Kristovu v našich srdcích.

12 A tito Obchodníci plného Evangelia pro mne byli oázou, protože mnohokrát mám bratry, skvělé bratry, myslím, že v každé denominaci, se kterou jsem se kdy setkal; presbyteriány, luterány, baptisty, letniční, všechny možné druhy letničních, Církev Boží a Nazarény, Poutníky svatosti, všude jsou skvělí bratři… Ale mnohokrát mě ve své komunitě mít nemohou, protože… Vidíte? Ne že tomu nevěří, ale rozumíte, to by je odřízlo od jejich denominace. A když to děláte, samozřejmě se to stane.

Před nedávnem sem za mnou přišel jeden metodistický bratr. Nebudu ho jmenovat, je to bezvadný člověk. On psal nějakou poučku ohledně Božského uzdravování a přišel si se mnou pohovořit. Posadili jsme se a chvíli jsme hovořili. A on řekl: „Máme proti tobě jen jednu věc, ty se celou dobu držíš těch letničních."

Řekl jsem: „Ať to tedy sponzoruje Metodistická církev; já přijdu."

To bylo něco jiného. Vidíte? On řekl: „No, já samozřejmě nejsem Metodistická církev; já k nim jen patřím."

Řekl jsem: „To je to!" Vidíte? „Oni jsou těmi, ti letniční jsou těmi, kteří své dveře otevřeli." Rozumíte? „To jsou ti, ke kterým mohu přijet." A všichni, kteří otevřou dveře, no, jsme ochotni tam přijet. Jako ve Zjevení 3. kapitole, kde On řekl: „Stojím u dveří a klepu. Kdokoli by otevřel dveře, přijdu tam a budu s ním večeřet." A to byl Ježíš. Všichni víme, že to byl Kristus. A On je Slovem. To je pravda! On je Slovo.

13 A tak Obchodníci plného Evangelia byli oázou, kde jsme se mohli spolu sejít. Nesponzorují to žádné církve. Ale oni dohromady, ti muži z těch církví, a scházíme se spolu ve společenství po celém světě, kolem dokola, všude.

A pomohl jsem založit mnoho, mnoho, mnoho poboček Obchodníků plného Evangelia po celém světě.

Jsem vděčný za tu příležitost, která mi byla dána. Tam to ti Obchodníci budou sponzorovat a potom všechny církve — ony stejně chtějí přijít. Ale já se nikdy nechci pokoušet někoho tahat z jejich církví. Jen zůstaňte rovnou ve své církvi a rozšiřujte světlo. Rozumíte? Buďte opravdovým křesťanem; váš pastor si vás bude vážit. Opravdového, věrného, ryzího svatého — každý člověk, který věří Bohu, si takové osoby bude vážit. Ano!

No, děkuji tady bratrovi a jeho manželce a této pobočce za tuto příležitost. A ať tato pobočka roste. Ať na ní odpočívá Boží požehnání a je nástrojem v Božích rukou, aby byly před příchodem Páně spaseny stovky a stovky lidí; a také i vy všechny ostatní pobočky — nebo vy představitelé tady z těch poboček.

14 V knize Žalmů… Tedy, chci dnes večer jen krátce mluvit na opravdu zvláštní téma. Mám tady poznamenaná některá místa Písma a myslel jsem, že možná… Chtěl jsem dnes večer mluvit o něčem jiném, ale vidím, jak čas běží kupředu — no, nechtěl jsem u toho zůstat moc dlouho, a tak jsem to prostě změnil a vzal jsem víc míst Písma. A chci mluvit na téma „Vytržení". Rozumíte?

No, věříme, že bude vytržení. Všichni křesťané tomu věří; ti, kdo čtou Bibli, věří, že bude vytržení.

15 A teď, přečteme jako… je to pozadí, přečteme z 25. žalmu — promiňte — z 27. žalmu, 1. až 5. verš.

> *Hospodin je mé světlo i má spása, koho bych se bál? Hospodin je záštita mého života, koho bych se lekal?*
>
> *Když se ke mně přiblížili zlovolníci, aby pozřeli mé tělo, moji protivníci a nepřátelé, sami klopýtli a padli.*
>
> *Kdyby se proti mně položilo vojsko, mé srdce se nebude bát. Kdyby se proti mně zvedla bitva, i tehdy budu doufat.*
>
> *O jedno jsem Hospodina žádal, to jedno jsem hledal: Abych přebýval v domě Hospodinově po všechny dny svého života, abych mohl hledět na Hospodinovu nádheru a abych mohl přemítat v jeho chrámu.*
>
> *V den zlý mě schová ve své skrýši, skryje mě v úkrytu svého stanu, na skálu mě zdvihne.*

Ať Pán k tomu čtení z Jeho Slova přidá svá požehnání.

16 Tedy dnes, když budu hovořit na toto téma… A teď, někteří z vás se mohou lišit v přístupu, jak já k tomu přistupuji, ale kolik z vás zde věří, že Bible učí, že bude vytržení církve? Ano, přátelé! To je pravda! *Bude* vychvácení církve. Ať jste metodisté, baptisté, presbyteriáni, ať jste kýmkoliv, letniční, bude vychvácení.

A myslím si, že když mluvím, nesnažím se sem postavit, abych řekl něco, o čem si myslím, že se bude lidem líbit. Nikdy jsem se v tom neprovinil. Chci se sem postavit a povědět něco, ohledně čeho se cítím být veden, abych řekl; o čem si myslím, že vám pomůže. Něco, co, pokud jsi křesťan, prohloubí tvé prožití s Bohem; a pokud křesťan nejsi, způsobí to, že se za sebe budeš tak stydět, že se křesťanem staneš. A to je ten důvod, že jsem se vždy snažil seřadit své myšlenky tak, jak mě Pán vedl.

17 Tedy, jsme varováni, že co se týče této nauky, budeme v těch posledních dnech vysmíváni. A kdybyste… přečtěme si to, jen na chvíli. Je to ve 2. Petrově ve 3. kapitole. Přečtěme si to krátce, 3. kapitola, 3. a 4. verš. Podívejme se, jestli to není pravda.

> *Vězte především to, že v posledních dnech přijdou posměvači chodící podle svých vlastních žádostí*
>
> *a budou říkat: „Kde je ten slib o jeho příchodu? Co zesnuli otcové, všechno zůstává tak, jak to bylo od počátku stvoření!"*
>
> *Úmyslně totiž pomíjejí to, že nebesa byla již odedávna a země povstala Božím slovem z vody a skrze vodu;*
>
> *a tou vodou byl tehdejší svět zatopen a zničen.*

18 No, vidíme, že příčina, proč je toto téma tak zlehčeno, je, že prorok tady pověděl, že v těchto posledních dnech přijdou tito posměvači a budou tyto věci mluvit. Vidíte? To je předpověděno. Důvod, proč se dnes lidé chovají tak, jak se chovají… No, vy to samozřejmě očekáváte, protože Bible pověděla, že: „V posledních dnech oni budou samolibí, pyšní, milující rozkoše více než Boha, nesmiřitelní, pomlouvační, nezdrženliví, nepřátelé dobra, kteří mají způsob zbožnosti, ale zřeknou se její moci. Od takových se odvracej." Můžeme očekávat napodobování pravdy? Samozřejmě!

19 Když Mojžíš odešel do Egypta vysvobodit děti Izraele a měl v ruce pouze hůl jako potvrzení a nebeský Bůh stál za ním, on předvedl zázrak. A po něm tam přišli napodobovatelé a dělali to samé, co dělal on. Vidíte? Tedy, oni přišli v druhé řadě, potom když on to udělal jako první. Oni přišli potom, protože to kopírovali, potom co to udělal on; napodobovali ten originál. Zjišťujeme to. A teď říkáte: „No, to bylo v Mojžíšově době." Ale totéž Písmo říká, že oni přijdou znovu v těch posledních dnech, „jako Jannes a Jambres odporovali Mojžíšovi, tak i tito lidé převrácené mysli odporují pravdě." Vidíte? Napodobeniny, věci všeho druhu, aby zmátli lidi.

Tak tedy, jestliže toto vytržení, které má nastat… Každá věc, kterou Bůh má na linii svého Slova - vždycky vystupuje něco, aby to zvrátili, pokud budou moci. Je to satanův úmysl, aby to dělal.

A jak řekl tady bratr ze shromáždění tam v Las Vegas; řekl: „Satan," řekl, „svět byl jeho državou a tamto bylo jeho hlavním ústředím." Vím, že satan je bůh tohoto světa. Je jím ovládán každý národ pod nebem. Je to přesně tak! Tento svět patří satanovi. Ale Ježíš ho převezme. On Mu ho jednoho dne nabídl, a On to odmítl; ale řekl — protože věděl, že ho v budoucnu zdědí.

20 Posměvači, věnujme tomu několik minut, tomuto jednomu slovu, dříve než půjdeme dál. Posměvači — četl jsem asi před dvěma týdny v Tucsonu noviny, kde byla výpověď nějakého Angličana z Anglie — bylo to v titulcích v novinách — že ukřižování našeho Pána Ježíše Krista bylo mezi Pilátem a Ježíšem pouze zfingováno; že On přišel udělat… jen aby ze sebe něco udělal. A neexistuje žádný způsob, jak bychom mu to mohli vyvrátit, protože všechny Boží věci musí být přijímány vírou. Musíme tomu věřit. A on pokračoval a popisoval, jakým způsobem se to mohlo stát.

21 Před nedávnem v tom velkém národě v Londýně, nebo spíš v Anglii, kde John Wesley a Charles a mnozí z těch významných kazatelů té rané doby, Spurgeon a ti ostatní, kde kázali Evangelium na tržištích a všude tam, a oni to poselství pro jejich dobu odmítli, a podívejte, čím jsou v této době. Dnes večer tam je bratr Williams a ti ostatní. Je to jedna z nejvíce zkažených zemí na světě. Cestoval jsem kolem světa, ale neznám nic tak nezákonného, jako je Anglie. Billy Graham řekl to samé. No, on musel vzít svou manželku z parků, protože tam na veřejnosti v parcích probíhaly akty mezi muži a ženami. Když jsem tam byl já, nikdy jsem neviděl nic, co by mohlo více ranit lidské srdce, než to, co se dělo v Anglii, která měla příležitost a kdysi vedla svět v reformaci. To jen ukazuje, jak to může upadnout.

Ale vidíte, co to způsobuje; to poselství, které tehdy vyšlo, Angličané se snaží držet toho poselství až po dnešek. Ono dnes fungovat nebude. To nebude fungovat.

Jak by mohlo…

22 Co kdyby přišel Mojžíš a přinesl poselství Noeho: „Postavíme koráb a budeme plout dolů po Nilu?" To by nefungovalo. A ani Ježíšovo poselství by nefungovalo u Mojžíše. A ani Wesleyovo poselství by nefungovalo u Luthera; nebo naopak Lutherovo poselství. A dnes, naše poslední velká reformace byli letniční. Ale dnes se od toho vzdalujeme, a letniční poselství se nesmíchá s tímto, protože to je jiný den. To všechno je Slovo Boží, ale je to stavění. Jako chodidla, paže, jde to nahoru, formuje to nevěstu pro vytržení. Vidíte, neodsouvejte stranou ty lidi tam v minulosti; oni žili pro své poselství. Všichni ti, kteří byli v nevěstě, vyjdou. Je to tak jako s životem, který prochází stéblem pšenice. On tu pšenici opouští — tu slupku a formuje se samotná pšenice, jako to pšeničné zrno, které padlo do země.

23 Před nedávnem jsem tady četl jednu knihu, kterou napsal nějaký Němec jako kritiku; on řekl: „Ze všech fanatiků na světě, William Branham představuje jejich vrchol." Řekl: „Vždyť on není nic… on je čaroděj. On ty věci dělá…" Vidíte, ten člověk neví…

A pak, ten muž byl kritik. On ani nevěřil v Boha. On řekl: „Bůh, který dokázal v temných věkách stát se založenýma rukama na břichu a smát se spoustě křesťanů, nastávajícím matkám, a to měli být Jeho vlastní učedníci — matky s malými dětmi a ostatní, a dovolil, aby je žrali lvi a On ani nehnul prstem." Vidíte, kam *může dospět* tělesný rozum, kam *vás dovede* vzdělání a ostatní věci, které nejsou schopny porozumět vizi?

24 To pšeničné zrno muselo padnout do země.

Tak jako Ježíš musel padnout, aby znovu povstal, stejně tak musela padnout ta církev o Letnicích. Musela se dostat do země, do těch temných věků. Každá pšenice, každé zrno, které se dostává do půdy, musí ležet v tom temném čase, aby mohlo zrodit *život*. Ale v Martinu Lutherovi začala klíčit. A procházela Wesleyem až do Letničních; a teď přechází do zrna. A teď, ty denominační systémy, které oni opustili, to jsou stébla. Toť vše. To má být spáleno, ten denominační systém. Ale opravdové zrno pšenice, které vyšlo z každé z těch reformací, bude vychváceno vzhůru v nevěstě. Oni dohromady budou tvořit nevěstu.

25 Tedy, dozvídáme se, že v Anglii před nedávnem předváděli ukřižování; nějaká banda těch lidí, těch děcek s těmi dlouhými vlasy a podobně, a hulákali… Ježíše nazvaly „Tatíček" — a všechny takové nesmysly. Taková špína.

No, řeknete: „To je v Londýně v Anglii.” Sledujte, co bylo minulý týden v novinách tady v Americe. Nějaký velký doktor teologie z nějaké znamenité školy řekl, že ukřižování byl podvod; řekl, že Ježíš se snažil přetvařovat, že se napil té mandragory a… Nacházíme to v 1. Mojžíšové, kde se o ní mluvilo. Je to plevel jako marihuana nebo něco takového. Roste tam v Orientu. A když se toho napijete, to vás uspí, možná ve vašem… vypadáte jako mrtví, jste skleslí, všechno po dobu dvou nebo tří dnů.

26 Řekl, že když mu podali ocet se žlučí, že je docela možné, že to byla mandragora. A když to udělali, podali mu to; a On klesl, jako kdyby umřel. Dali Ho do hrobu a položili Ho tam. A po dvou nebo třech dnech se samozřejmě vrátil, probudil se a byl v pořádku. Řekl, že pak odešel do Indie a někde tam zemřel normální smrtí. Snaží se podvrhnout náboženství. Zaprvé, ten kritik… Co se to s lidmi děje? Vidíte? Je to zrovna v tomto dni, ve kterém žijeme, posměvači (vidíte?), *je to* ten den, aby se vyplnilo proroctví.

27 Bůh dal příděl svého Slova pro každý věk. A každý z těch věků to musí projevit. A On také předurčil lidi pro ten věk, aby to Slovo vyplnili. Pokaždé když dal příděl svého Slova, On pro to vyhradil nějakého člověka. Když stanovil Mojžíšův čas, On k tomu určil Mojžíše. Když ustanovil čas pro Syna Božího, aby se narodil, On Ho k tomu určil. Pro každý věk určil své muže, předurčené. Jak říká Bible, že nic… Jestliže je Bůh nekonečný, všemohoucí, všemocný, všudypřítomný, vševědoucí, On věděl všechny věci od počátku. A tak On věděl… Nic není mimo program; tak si to myslíme jenom my. Ale všechno probíhá…

Podívejte se zpět do Jeho Slova a pohleďte na Jeho skutky — potom porozumíme.

28 A teď, jen pomyslete. Zaprvé, kdyby se ten kazatel zamyslel, že když mu dávali do úst ocet se žlučí, On to vyplivl. On to především vůbec nepřijal. Vidíte? To jsou jen posměvači, kteří povstávají. A další věc, jak tento Ježíš z Nazaretu, jak Jeho život odpovídal každému proroctví Starého zákona? Jak by to mohlo být. To by se nemohlo stát, aniž by to nebylo určeno Bohem. Jeho život odpovídal každému proroctví Starého zákona. A další věc, pokud to s Ním ti učedníci takhle zfingovali, proč potom každý z nich zemřel jako mučedník? A dokonce apoštol Petr řekl: „Otočte mě hlavou dolů; nejsem hoden umřít jako On.” A jak vzali Ondřeje a na kříži ho otočili na bok. Každý z nich zpečetil svoje svědectví svou vlastní krví. Oni mu věřili a milovali Ho a dali za Něj své životy. A pokud On byl podvodník, jak by to vůbec mohli udělat? Vidíte, duchovní uplatnění, a lidem to nedochází.

29 Nedávno tu byl nějaký velký člověk, nějaký velký rabín, který napsal, že když Mojžíš procházel Rudým mořem, řekl: „To ve skutečnosti nebyla voda; vody nikdy jako zeď nestály.” Řekl: „Jednalo se o to, že na druhém konci *Rudého moře* byla spousta rákosí a on prošel tím vodním rákosím, mořem rákosí. Nebyla tam voda, jen hodně rákosí, byl to oceán rákosí, přes který procházeli.” A mnoho duchovních tomu věří a přijímají to.

Před nedávnem, když ten první astronaut vyletěl nahoru, vrátil se a žádného Boha neviděl. To dokonce zmátlo kazatele. Oni si mysleli, že Bůh žije přímo tam někde nahoře ve vzdálenosti dvou set padesáti kilometrů.

30 Vždyť, ó, jak… Vzdělání a moudrost tohoto světa proměnily církev v hromadu otrhaných zbabělců.

Vzdělání a vzdělávací systém, věda a civilizace je z ďábla. Je to ďáblova civilizace. Říká to Bible. A naše civilizace, která přichází, nebude mít s touto civilizací vůbec nic společného. Vůbec nic z ní mít nebude. Bude to jiná civilizace. Do této civilizace a tohoto vědeckého světa, který máme… Čím víc máme toho vědeckého, tím víc se noříme do smrti, do takových věcí, do smrtelných pastí a všeho ostatního. V té nové civilizaci nebude smrt, nebude nemoc, žal ani bolest. Rozumíte? Nic z toho tam nebude. A tak tato civilizace musí být zničena, protože ona je z ďábla.

31 Nacházíme to v 1. Mojžíšové ve 4. kapitole, že Kainovi lidé začali s civilizací, stavěli města a městské čtvrti, a tak dále a *vyráběli* hudební nástroje a stávali se… a věda. A ti lidé se vzdalovali od Boha, a přesto byli nábožní. Ale když se objevili Setovi lidé, začali vzývat jméno Páně. Ó, *zde můžeme* mluvit o tom lstivém.

Nejsem tady proto, abych ranil něčí pocity, nebo říkal něco o nějaké církvi. A pokud jste tu a patříte k té církvi, neříkám to proto, abych ranil vaše city, protože v ní je tolik dobrých lidí jako v ostatních církvích. Ale četl jsem minulý týden v Shreveportu, jak Katolická církev udělala *toto* prohlášení. A vidíme, kde se teď všichni scházejí dohromady, na tom velkém ekumenickém koncilu a tak dále a přesně vyplňují to, co říká Bible, že budou dělat. Úplně přesně.

32 No, shledáváme, že oni řekli: „No co, Bible, někteří protestanti se té Bible chtějí držet. Vždyť” řekli, „Bible nebyla nic jiného než nějaká kniha, dějiny církve, a oni ji neměli v písemné podobě až teprve asi před dvě stě padesáti lety. Odjakživa to byla církev.” Řekli: „Byla to církev, ne Bible; a Bible je jen historií, co církev dělala.” Jaká je to lstivá lež. Vždyť přece Bibli jsme měli už tři tisíce let. Starý zákon byl zapsán do Písma stovky a stovky let před příchodem Krista. Je to prostě lstivá ďáblova záležitost.

33 A v tomto dni zjišťujeme, když toto veliké posměvačství a zesměšňování Bible a snaha ji vytlačit… Bůh musí církev podle něčeho soudit. A On nemůže být spravedlivý… Oni nemohou jet po téhle ulici a

zatknout mě a říct, že jedu padesát kilometrů za hodinu v zóně kde je třicítka, pokud tam není něco, co by mi řeklo, že mi je povoleno jet pouze třiceti kilometrovou rychlostí. To tam musí být. A Bůh bude soudit církev… Bude jednou lidi soudit. Víme to. Blíží se soud. A tak pokud je bude soudit podle Katolické církve, podle které Katolické církve? Pokud bude soudit podle metodistů, baptisti jsou ztraceni. Pokud bude soudit podle jednotářů, dvojiční jsou ztraceni. Vidíte? Podle čeho On tedy bude soudit? On řekl, že bude soudit podle Krista, a Kristus je Slovo. A tak je to Slovo Boží, podle kterého bude Bůh soudit. „Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh. A to Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi… Totéž včera, dnes a na věky." Vidíte? A tak On bude soudit podle svého Slova.

A teď shledáváme, že v tomto dni, když oni se snaží vytlačit Bibli, a přijmout církev… Bible, církev ji nechce — a tak si dokážou vytvořit libovolné vyznání víry nebo cokoliv jiného a tím se řídit.

34 Jak jsem jednou večer řekl ve Shreveportu během Večeře Páně, že když zabíjeli toho obětního beránka, že mezi nimi nemohl být po celých sedm dnů žádný kvas. Žádné kvasnice, žádný kvašený chléb. Všechno muselo být nekvašené. To znázorňovalo těch sedm věků církve, které tady máme v knižní podobě. A tam nebyl žádný kvas. Což je — něco s tím smíchaného. A my jsme s tím Slovem smíchali vyznání víry a denominaci a všechno ostatní a stále se to snažíme nazývat Slovem. Celých sedm dnů nebude žádný kvas.

35 A dokonce i to, co jíte dnes, nepokoušejte si to nechat na zítřek, spalte to před rozedněním v ohni, protože přichází nové poselství a nová věc.

Vidíte, snaží se to přechovávat. Ale to byl postoj církve. Přichází probuzení, a první věc, víte, během asi tří let kolem toho založí organizaci. Denominace zakládá organizaci. Ale všimli jste si - toto se už rozmáhá dvacet let, a není z toho žádná organizace. A nikdy nebude! Toto je konec. Pšenice se vrátila zpět do pšenice. Pšenice se vrátila zpět do svého zrna. Pleva se od ní oddělila. A pšenice musí ležet v přítomnosti slunce, aby dozrála.

36 Není to zvláštní, že před nedávnem na Východním pobřeží byl veliký výpadek elektřiny? Oni to nemohli pochopit. V Texasu byl výpadek proudu minulý týden. Oni tomu nerozumí. Neuvědomujete si, že to je znamení? Nevíte, že národy se hroutí? Izrael je ve své domovině, a tato znamení ukazují, že jsme na konci! Zatmělo se ve stejnou dobu; copak nevíte, že to je znamení, o kterém mluvil prorok: „Ale v čase večera bude světlo," že přijde světlo v čase večera, když ta zatmění a ty věci se budou dít tak, jak se to děje teď.

37 Jen se podívejte, jak se to zatmělo.

Zrovna sem přijel papež. Vzpomeňte si, jak v modlitebně, když oni — máte pásky — myslím, že všichni si je pořizujete — jak tam Pán toho dne v modlitebně ukázal přesně, kde se budou nacházet ty církevní věky a jak se to bude dít. A já jsem to nakreslil na tabuli, ty církevní věky, které vidíte nakreslené tady v té knize. A copak Duch svatý nesestoupil ve velkém ohnivém sloupu — a přesunul se rovnou tam dozadu na tu stěnu a sám je tam nakreslil, sedělo tam tři sta nebo čtyři sta lidí a dívali se na to. A právě když papež začal se svou návštěvou, měsíc se nějak zatměl a oni udělali snímky stejným způsobem, jak jsem to já nakreslil tam na pódiu. A on sem přicestoval třináctého, vystoupil po třinácti schodech, udělil svaté přijímání třinácti *lidem,* národu, který má číslo třináct, a všude probíhají ta zatmění. Nevidíte, kde jsme? Jsme v čase konce.

„V posledních dnech povstanou posměvači a budou říkat: ‚Není žádný rozdíl mezi dobou, jaká byla, když zesnuli naši otcové.'" Ale když vidíte, jak se tyto věci začínají dít, pozvedněte své hlavy; připravte se, v každé chvíli se může něco stát. Kristus přichází pro svou církev.

38 No, oni tomu nevěří, protože to je… Oni si neuvědomují, že jsou těmi, kteří vyplňují Písma. Lidé si opravdu neuvědomují, že když to dělají a když takové věci říkají, že tím vyplňují Písma. Jak málo si to uvědomoval velekněz Kaifáš a všichni ti kněží tam v tom dni, kteří se mu posmívali a dělali si z Něj legraci — nevěděli, že právě ten Bůh, o němž zpívali „Bože můj, proč jsi mne opustil? [Žalm 22.] Moje ruce a nohy probodli…" Zpívali to v chrámu a On umíral tam venku na kříži; jak málo si uvědomovali, že to dělají. Ježíš se dokonce modlil: „Otče, odpusť jim; oni nevědí, co dělají." Protože o nich to bylo ve skutečnosti předpovězeno v Písmu, že budou slepí.

39 Věděli jste, že je předpověděno, že Protestantská a Katolická církev bude v posledních dnech slepá? Tatáž věc podle Písem, že Kristus bude venku a bude se pokoušet dostat dovnitř? „Protože říkáš, že jsi bohatý a nic nepotřebuješ, a přitom nevíš, že jsi politováníhodný chudý, ubohý, nahý a slepý, a nevíš o tom!" Zjevení 3. Tady to máte, znovu zpět do slepoty, šlapou po Božích věcech, jako kdyby pro ně nic neznamenaly, posmívají se a dělají si z toho legraci; to je to, co říká Bible.

40 Ale pro církev, nevěstu, vytržení je pro ni zjevením. Jí to bylo zjeveno, že to zjevení - pravá Kristova nevěsta bude čekat na to zjevení vytržení.

Tedy, to je zjevení, protože zjevení je víra. Nemůžete mít zjevení, aniž by to nebyla víra. Víra je

zjevení, protože to je něco, co vám bylo zjeveno. Víra je zjevení. Víra je něco, co vám bylo zjeveno, jako Abrahamovi, který dokázal nazývat všechno, co bylo v rozporu s tím, co mu bylo zjeveno, jako kdyby to tak nebylo. Tedy víra… Tohle je víra, je to zjevení Boží. Církev je postavena na zjevení, celé kompletní tělo.

41 Před několika týdny jsem tady měl rozhovor s jedním znamenitým baptistickým kazatelem. Přišel si se mnou podiskutovat. „Mám vás jako člověka rád, ale" řekl, „jste celý zmatený."

Řekl jsem: „V tom případě mi, prosím, pomozte, abych se srovnal…" no, on řekl… „pomocí Písma."

On řekl: „Nikdy nebudeme schopni, bratře Branhame, dát ty věci dohromady, dokud nedáme každé slovo, slovo za slovem, přesně do souladu s řečtinou a tak dále."

Řekl jsem: „Ó, pane, přece máte tolik rozumu." Řekl jsem: „Pokud se jedná o tohle, dokonce na Nicejském koncilu v dávné minulosti, tři sta let po Kristově smrti, oni stále debatovali o tom, který řecký učenec měl pravdu. Nemůžete… Je to zjevení. Celá ta věc je…"

On pověděl: „Zjevení přijmout nemohu."

Namítl jsem: „Jak tedy můžete přijmout Krista?"

On řekl: „Přece Bible říká: ‚Ten, kdo věří v Ježíše Krista, má věčný život.'"

Řekl jsem: „To je pravda. Ale ona také říká, že nikdo nemůže nazvat Ježíše Kristem, pouze skrze zjevení Ducha svatého, které mu to zjevilo." Rozumíte? Tady to máte, znovu kolem přímo zpátky, sklouzává to přímo zpět ve zjevení. To musí být zjeveno.

42 V Bibli… Kain a Abel neměli ke čtení Bibli, ale Abelovi to bylo zjeveno skrze víru, která je zjevením. Abel obětoval Bohu lepší oběť než Kain, skrze což Bůh dosvědčil, že byl spravedlivý. Když Ježíš byl tázán tady v Matouši 16:17 a 18… Nemáme čas, abychom si to přečetli, ale pokud si to chcete poznamenat. On řekl: „Za koho mne, Syna člověka, lidé mají?"

Jeden z nich řekl: „Ty jsi Mojžíš, Eliáš, nebo někdo jiný."

On řekl: „Ale za koho mne považujete vy?"

On řekl: „Ty jsi Kristus, ten Syn živého Boha."

On řekl: „Požehnaný jsi, Šimone, synu Jonášův, protože toto ti nezjevilo tělo a krev; zjevil ti to můj Otec, který je v nebesích. Na této skále (duchovního zjevení, kdo je Bůh, kdo je Ježíš, a On je zjevením Božím, Bůh učiněný tělem a zjevený světu. On byl na světě; Bůh byl v Kristu a smířil svět se samým sebou a zjevil, čím byl Bůh v těle z masa.) … Ty jsi Kristus, ten pomazaný, ten Boží Syn."

On řekl: „Tělo a krev ti to nezjevily, ale můj Otec, který je v nebesích, ti to zjevil. Na této skále postavím svou církev (na zjevení Slova v pravém čase), postavím svou církev a brány pekla ji nepřemůžou."

43 Kniha Zjevení je poslední knihou Bible. Ona je pro nevěřící zapečetěná. Bible tam říká ve 22. kapitole: „Kdokoli by z ní jedno slovo ubral nebo k ní jedno slovo přidal, já odejmu jeho díl z knihy života." Uvědomujeme si, že ona tehdy byla dána vesměs pro věřící. A to otevírá tu knihu Zjevení a zjevuje, kdo je Autor celé této knihy (Musíme se na Něj dívat jako na Alfu a Omegu, od Genesis do Zjevení, Ježíše Krista, prostě stejného přímo po celou dobu), a zjevuje Jeho celé tajemství Jeho samotného a Jeho plánů pro Jeho církevní věky, které měly přijít, a bylo to tam zapečetěno sedmi pečetěmi.

44 No, ta kniha byla napsána, ale pak pamatujte, ona byla zapečetěna sedmi pečetěmi. A těch sedm pečetí nemělo být otevřeno, Zjevení 10, dokud nebude troubit ten poslední pozemský anděl na zemi, Zjevení 10:7. Vidíte? „Ale ve dnech troubení toho posledního andělského poselství, sedmého anděla, v tom věku mělo být tajemství Boží dokonáno." A to je ten věk, v němž my žijeme.

Všichni víme, že žijeme v Laodicejském věku. Nebude už žádný další věk; nemůže být. A tak my žijeme v Laodicejském věku, a těchto sedm pečetí, které držely tu knihu, a jsou pro lidi tajemstvím, mělo být v tom dni otevřeno. To je to, co On zaslíbil. Tedy, to nebude nic mimo Slovo, protože ke Slovu nemůžete nic přidat, ani ze Slova nic odebrat. To musí vždy zůstat Slovem. Ale zjevení má zjevit pravdu o tom, co to je, aby to souhlasilo se zbytkem Písma. A pak to Bůh potvrzuje, že to je pravda.

45 Vidíte, Bůh nepotřebuje žádného vykladače. On je svým vlastním vykladačem. On podává svůj vlastní výklad tím, že uskutečňuje věci, o kterých řekl, že se stanou. Tak jako když na počátku řekl: „Ať je světlo!" a bylo světlo. To žádný výklad nepotřebuje. To bylo potvrzeno.

No, On zaslíbil v Písmu určité věci v tomto posledním dnu. Tedy, to tam bylo. Takovým způsobem byl Ježíš Synem Božím. On zaslíbil, že Ho pošle. Když byl za svých dnů tady na zemi a lidé mu nedokázali

uvěřit, On řekl: „Zkoumejte Písma, protože si myslíte, že v nich máte věčný život; a ona svědčí o mně. Jestli nedělám skutky svého Otce, pak mi nevěřte. Ale pokud mi věřit nedokážete, věřte těm skutkům, které dělám; protože ony svědčí o tom, kým jsem."

46 No potom, ve věku Wesleye, skutky, které on konal, svědčily o tom, kým byl. Ve věku Luthera, za reformace, no, to určitě vydávalo svědectví, kým on byl. Za dnů letničních, navrácení darů, obnovení darů, mluvení v jazycích a vyhánění démonů, a ty dary přece vydávaly svědectví. Ohledně toho nebyly žádné žerty.

Lidé říkali, když to na začátku povstalo… Četl jsem knihy o historii letničních. Oni říkali: „To nemůže trvat dlouho; to shoří." A ono to stále hoří. Proč? Je to proto, že vy to nikdy neuhasíte. Bůh řekl, že to tady bude. To byla ta část Slova a už nikdy byste to nedokázali uhasit… A pak, když byla vyvolána nevěsta, jak to uhasíte? Je to zjevení projevení Slova, které se stalo pravdou. A my v tom dni žijeme. Sláva Bohu! Zjevení tajemství Jeho samotného.

47 Tedy, vytržení je pouze, toto vytržení, o kterém hovoříme, je jenom pro nevěstu. Vzpomeňte si, Bible říká: „A ti ostatní mrtví neožili po dobu jednoho tisíce let." Toto velké vytržení… Pokud není vytržení, přátelé, kde potom jsme? Co budeme dělat? V jakém věku žijeme? Jaké máme zaslíbení? Ale vytržení bude. Bible říká, že bude; a ono bude jenom pro vyvolené, pro tu vyvolenou paní, nevěstu, která byla v tomto dni vytažena, pro tu církev.

Slovo církev samo o sobě znamená „vyvolaný". Tak jako Mojžíš vyvolal národ z národa, Duch svatý volá nevěstu z církve. Církev z církve, členy z každé denominace, kteří tvoří nevěstu, strom nevěsty; je to na pásku, strom nevěsty. Nevěsta vychází, je vyvolaná… Ona je ta, kterou strom nevěsty… nevěsta, lépe řečeno, je ta, která bude ve vytržení, jenom ona, nikdo jiný kromě té nevěsty, té vyvolené, předzvěděné Bohem od počátku, ten duchovní gen Otce.

Dovolte, abych se tady na chvíli zastavil, pokud… při pomyšlení na to, že vás tady dlouho zdržím, se stávám nervózní.

48 Ale všimněte si, pohleďte! Každý z vás lidí; víte, že roky předtím, než jste se narodili, jste byli ve vašem otci jako gen? Je to tak! Zárodek semene byl ve vašem otci, on pochází z mužského pohlaví, ne z ženského. Rozumíte? Ženské poskytuje vajíčko, to semeniště, ale zárodek pochází od otce.

Tedy, řekněme, že v mém otci nebo v mém synu, který tady sedí… Když mi bylo šestnáct let, můj syn byl ve mně. Já jsem ho neznal, ale on tam byl. Ano, skrze semeniště, skrze svatý manželský svazek se stává mým podobenstvím. Já ho teď znám; můžu s ním mít společenství. A on přišel právě v ten pravý čas.

49 No, tak jste byli v… Jestli máte věčný život, byli jste v Bohu předtím, než vůbec existoval svět. Jsi částí, synem Božím, Božím atributem. On přesně věděl, ve kterém věku přijdeš. On tě pro ten věk předurčil, abys to místo zaujal, a nikdo jiný ho nemůže zaujmout. Nestarám se o to, kolik *je* napodobenin a ostatních věcí, ty tam musíš být, protože On věděl, že tam budeš. No, ty ses projevil; teď s Ním můžeš mít obecenství; to je to, co On chce. On touží po společenství, aby byl uctíván. Ale pokud tvůj život ne… ne vždycky byl jako atribut v Bohu, ty jsi jen napodobovatelem křesťanství. Vidíte? Budou miliony a miliardy těch, kteří budou jen napodobovateli křesťanství.

50 Nedávno jsem udělal takovou poznámku. Sledoval jsem bratra Demose Shakariana, když tam měli… když prováděli inseminaci dobytka; pozoroval jsem ty zkumavky a tak dále, které brali ti zvěrolékaři, a sledoval jsem ty věci.

Při tom skutečném výronu samce se tam nachází kolem jednoho milionu zárodků, které z toho samce pokaždé vycházejí. A ve stejném čase vychází ze samice kolem jednoho milionu vajíček. Ale věděli jste, že v těch všech malých zárodcích, které se tam pohybují, je jich milion, je pouze jeden z nich určen k životu, a pouze jedno vajíčko je plodné? A ten malý zárodek proleze mezi všemi těmi ostatními malými zárodky, přímo nad každým malým zárodkem, který vypadá úplně jako on a dostává se nahoru nad to a přichází sem a najde to plodné vajíčko a dostane se do něho. A potom všechny ty ostatní umírají. No, mluví se o panenském narození; vždyť není ani z poloviny tak záhadné jako fyzické narození - jak je to předem ustanoveno, předurčeno Bohem.

Tedy, na počátku, dávno, léta předtím než začal čas, vy, pokud jste dnes večer znovuzrozenými křesťany, vy jste se tehdy nacházeli v Bohu, vašem Otci. A proto, když jste vstoupili sem do tohoto života a vyznáváte křesťanství, nic se vám nedaří — divili jste se tomu, proč to tak je, a všechno ostatní. Divili jste se tomu. Ale jednoho dne vás něco zasáhlo. Co to bylo? Ten život, který byl tam dole uvnitř od začátku.

51 Jako ten krátký příběh o tom orlu, který našel… Jeho matka toho orla našla. Slyšeli jste mě o tom kázat, jak se ten malý orel vylíhl pod kvočnou. Ale její zvyky, jak se snažila krmit ta kuřata, ten malý orel to nedokázal strávit, protože on od počátku nebyl kuře, i když se nacházel v ohradě s kuřaty a chodil s

kuřaty. Ale ona hrabala na tom dvorku a tak dále, a ten malý orel to nemohl snést. Ale pokaždé, když zakvokala a tak dále, všechna malá kuřátka k ní šla a tak on šel také.

Ale jednoho dne si jeho matka uvědomila, že snesla dvě vejce, ne jedno. Někde musí být to druhé. A začala po něm pátrat. Létala v okolí, kroužila, až nakonec přiletěla nad ten dvorek a našla své dítě. A ona na něj zakřičela. Byl to hlas, při kterém on si uvědomil, že to je ta věc, která sedí. To bylo to, co hledal. Vidíte? On si tehdy uvědomil, že není kuře; že je orel. A tak to je s každým znovuzrozeným křesťanem. Když přijdeš, je mi jedno, ke kolika denominacím ses připojil, kolikrát jsi zapsal své jméno do *jejich* knih a tak dále; když to opravdové Slovo Boží je takhle před tebou potvrzeno a ukázalo se jako pravdivé, právě tam si uvědomuješ, že jsi orel. Protože všechno to kvokání slepice — připoj se k tomuhle a k tomuhle a běž tímhle směrem a tímhle směrem, to je nesmysl. Jednalo se o opravdové přidávání slova ke slovu.

52 Když se zárodek dostane do lůna samice, on na sebe nebere… Vy jste se nestali lidským zárodkem ze svého otce a potom zárodkem psa a pak kocoura a potom kuřete; to všechno byl lidský zárodek. A tělo Ježíše Krista, nevěsta, bude částí Jeho těla, které bude… On byl Slovem a nevěsta bude muset být Slovem, Slovo přidané ke Slovu *a opět* přidané ke Slovu. Lutherovo ospravedlnění, Wesleyovo posvěcení, křest Duchem svatým Letničních, navrácení darů, a všechno ostatní z toho jde spolu s tím. Musí to být slovo na slově, zárodek na zárodku, život na životě, aby to bylo přivedeno do plné postavy nevěsty Pána Ježíše Krista.

Teď si zapamatujte, byli jste atributem.

53 A teď se jedná o to, potom když zjišťujeme tyto věci, že Kristus přichází pro svou nevěstu, jak se teď do té nevěsty dostaneme? Tedy, to je ta otázka. Mnozí říkají: „Připoj se k našemu shromáždění." Někdo z nich vyžaduje určitý druh křtu. Někdo vyžaduje, abys udělal to nebo tamto. Jeden říká, že musíš mluvit v jazycích, jinak to nemáš; druhý říká, že mluvit v jazycích nemusíš. Tenhle říká, že musíš tančit v Duchu. A ten *zas* říká, že musíš křičet. Tenhle má nějakou senzaci. To je všechno v pořádku, ale přesto je to všechno omyl. Jak by mohl muž, který… nebo žena, nebo dítě Boží, které je zrozeno z Ducha Božího popírat Slovo Boží, když sám Bůh ho vykládá a říká: „Toto je to. Zaslíbil jsem to; a je to tady," a ukazuje to tak jasně, jak jen může. Vždyť oni to musí uvidět. Vidíte? Jak by Kristus mohl popřít své vlastní Slovo. Pokud je Kristus ve vás, On nemůže popřít své vlastní Slovo.

54 Jak se tedy dostaneme do toho těla? 1. Korintským 12: „Jedním Duchem jsme všichni pokřtěni do tohoto těla," skrze jeden křest Duchem svatým. Jestli si to chcete poznamenat, je to 1. Korintským 12:13: „Skrze jednoho Ducha jsme všichni pokřtěni…" A ten Duch je Kristův život (Je to tak?), život Krista. A život jakéhokoliv semene — a On byl tím semenem Slova — přivádí semeno k životu. Rozumíte tomu? Pokud ten život leží v tom semeni a tento křest Duchem svatým na to přichází, pak to závazně musí přinést život toho semene.

55 Jak jsem již řekl tady v Phoenixu; nedávno jsem hovořil s bratrem Johnem Sharritem. A byl jsem tam venku a on mi ukázal citrusový strom. Pěstoval spoustu citrusového ovoce. A ukázal mi jeden strom, který na sobě měl osm nebo devět různých druhů ovoce. A já jsem řekl: „Bratře Sharrite, jaký druh stromu to je?"

On řekl: „Je to pomerančovník."

Zeptal jsem se: „Proč na něm roste citron a mandarinka a tangelo a grapefruit?"

Řekl: „To jsou všechno citrusové ovoce; jsou tam naroubovány."

„Ó," řekl jsem, „rozumím. Příští rok na něm budou samé pomeranče."

„Ó, ne. Každý strom přinese své vlastní… každá větev přinese své vlastní ovoce."

56 Mnozí z vás pěstitelů ovoce vědí, že tady v tomto citrusovém údolí - to přinese své vlastní.

Když naroubujete citronovou větev do pomerančovníku, ona bude rodit citrony, protože to je přirozenost toho citrusového ovoce. Avšak nebude rodit to originální ovoce. A to je to, co jsme udělali. My jsme to naroubovali, dali jsme do toho vyznání víry, a tak dále, a všechno jsme to tady do toho naroubovali. A jak může metodista zrodit něco jiného než metodistické dítě? Jak může jakákoliv denominace zrodit něco jiného než denominační dítě?

Ale pokud ten strom ještě někdy vypustí originální větev, ona přinese pomeranče. A potom, pokud Bůh někdy něco udělá v církvi, bude to znovu originál přesně v souladu se Slovem. Musí to tak být, protože ten život je v tom stromu, a on rodí svůj vlastní druh.

57 Tedy, když shledáváme… Tady je ta veliká církev, která procházela těmi věky a přinášela své ovoce, a když ty větve přestaly *rodit ovoce*, oni je odřízli. U svatého Jana 15… Nikdy neodřízl vinný kmen, On odsekl větve, vyřízl je, protože nepřinášely žádné ovoce. A my…

Ježíš chce pro sebe ovoce. Jeho manželka musí rodit děti stejného druhu, jako je On. A pokud oni nerodí děti, děti nevěsty, děti Slova, pak to je denominační dítě. Pak její první láska ke světu a k denominaci — ona se k tomu vrátila. A oni nedokážou zrodit opravdového, ryzího, znovuzrozeného křesťana, protože tam není nic, co by to mohlo zrodit.

Je to, jako kdybyste vzali větev citronovníku a strčili ji tam; ona přinese citrony, ale nedokáže rodit pomeranče, protože ona tam nebyla od začátku. Ale na začátku bylo určeno, předzvěděním Božím, předurčením a narozením, že ona musí rodit pomeranče; nemůže rodit nic jiného.

58 Tak je to s církví živého Boha. Když přichází ta hodina, všichni… Dovolte Bohu, aby s něčím začal; všichni se snaží, aby získali míč, a už běží. Vidíte? Vždycky to tak bylo. Nedávno jsem četl historii Martina Luthera. Bylo tam řečeno, že nebylo tak těžké uvěřit tomu, že Martin Luther mohl protestovat proti Katolické církvi a že mu to prošlo; ale bylo tam řečeno, že zvláštní bylo to, že dokázal udržet hlavu nad veškerým tím fanatizmem, který jeho probuzení provázel a stále stál přímo na svém ospravedlnění. Rozumíte? Prostě všechno, napodobování a všechno spěje…

59 Podívejte se na paní Semple McPhersonovou, Aimee Semple McPhersonovou, která měla tady ten chrám. Každá žena kazatelka měla ta křídla a nosila Bibli stejným způsobem, prostě tělesná napodobování. Oni nedokážou být originální. A ani církve to nedokážou. Ať nějaká církev ve městě dostane to nebo ono, ta druhá církev to nemůže snést, dokud to taky nedostane. Rozumíte? Ony už nejsou originální. Boží Slovo je *ale* originální. Je to Slovo a ono musí zrodit svůj druh ve správný čas, ty vyvolené, předurčené Bohem Otcem.

Tedy, jak se do této církve dostaneme? Jedním Duchem jsme všichni pokřtěni do toho jednoho těla, těla Kristova, které je nevěstou, Slovem. Tam jsme pokřtěni skrze Ducha svatého.

60 No, sledujme, jestli jsme v tom posledním věku nebo ne. No, zjišťujeme, kdybychom se vrátili do 1. Mojžíšové, asi do 5. kapitoly — můžete si také otevřít Lukáše — a zjistit, že Enoch byl sedmý od Noeho [Poznámka 7: Adama - pozn. překl.]. Enoch… Tam pochopíme semeno hada, protože pokud Kain byl Abelovým synem, pak byl *Enoch* osmý. Vidíte? Ale nikde v Bibli není řečeno, že Kain byl Abelovým synem… nebo spíš Kain Adamovým synem, protože Bible říká, že on byl z toho zlého. A Adam nebyl tím zlým. Rozumíte? On byl z toho zlého.

61 Tedy, zjišťujeme tu, že Enoch byl sedmý od Noeho [Poznámka 8: od Adama - pozn. překl.], což bylo předobrazem církevních věků. No, všichni ostatní z těch šesti mužů před ním zemřeli, ale Enoch byl přenesen, Enoch byl vytržen, ten sedmý, a to ukazuje, že to je sedmý církevní věk, kdy proběhne vytržení. Tedy, není pochyb o tom, že se nacházíme v sedmém církevním věku. Všichni to víme.

Tedy, je to sedmý církevní věk, ve kterém proběhne vytržení. Všech ostatních šest zemřelo. Ale Enoch byl přenesen, protože nebyl nalezen; Bůh ho vzal. Ale Enoch, který byl vytržen, byl předobrazem těch všech ostatních, kteří zemřeli, ale nevěsta času konce bude vyvolána z (vytržení, neokusí smrt) bude vyvolána z toho sedmého věku církve. A my teď vydáváme svědectví o tom věku. Ó! Kopejme teď opravdu hluboko. Rozumíte?

62 No, tady je také předobraz sedmi věků církve, jak to je ve Zjevení 10:7, že to velké tajemství té knihy mělo být odhaleno poselstvím sedmého anděla.

No, existuje posel nad těmito všemi, a posel na zemi. Anglické slovo anděl znamená „posel". A v tom poselství sedmého anděla, zatímco vydával svůj… hlásal svou službu, potom když on začíná hlásat svoji službu, ne když začal… Ježíš, když začal, On začal uzdravovat nemocné a postižené. „A, ó, ten velký Rabbi, On je prorok!" A všichni Ho chtěli mít ve svém kostele, ale když se jednoho dne posadil a řekl: „Já a můj Otec jsme jedno," pak už to vypadalo jinak. To bylo něco jiného. „A pokud nebudete jíst tělo Syna člověka a pít Jeho krev, nemáte v sobě život."

„Vždyť to je přece vampýr." Vidíte, rozumíte? To bylo něco jiného. On to nevysvětlil. Oni už uviděli ten projev, to potvrzení Slova Božího pro Jeho věk se stalo skutečností a dokázalo jim, že On byl tím poslem toho věku. A On nic vysvětlovat nemusel.

Ti učedníci to možná nebyli schopni vysvětlit, ale oni tomu věřili, ať už to dokázali vysvětlit nebo ne. Oni dál klidně seděli a věřili tomu. Jak mohli vědět, jestli budou jíst Jeho tělo a pít Jeho krev? Vždyť to pro ně přece bylo nemožné, aby to udělali, ale oni tomu věřili, protože k tomu byli určeni. Ježíš řekl, že si je vybral před založením světa. Vidíte? Oni tomu věřili. Ať už to dokázali vysvětlit nebo ne, oni tomu stále věřili.

63 No, sledujte! V tom sedmém věku církve, když ten sedmý anděl začíná troubit, právě tam měla být tajemství Boží oznámena. Ty pečetě, které reformátoři… Oni na to neměli čas… Luther nežil dost dlouho, ani Wesley, ty věky netrvaly dostatečně dlouho. Ti reformátoři, oni měli své poselství pro ten den, a lidé se toho chopili a udělali z toho denominaci. A co to je?

64 Nikdy nemůžete předčit přírodu. Příroda vždycky vydává svědectví. Bůh postupuje v návaznosti s přírodou. To tak musí být. Jako slunce, slunce vstává ráno; je jako novorozeně. Je slabé, moc nehřeje. V deset hodin vychází ze střední školy. V poledne vstupuje do života. Ve tři odpoledne už stárne. V pět hodin umírá, je staré a znovu slabé, jde zpět do hrobu. Je to jeho konec? Druhý den ráno znovu vstává. Vidíte?

Podívejte se na stromy, jak ony vypouští své listy, a všechno ostatní, co dělají. No, zjišťujeme, že to listí ze stromu opadává, vrací se zpět. Co? Život jde do kořenů stromu. Je to jeho konec? Příští jaro se vrací zpět s novým životem.

65 No, sledujte církve, jak se to samé stalo v reformaci. To vyklíčilo. To pšeničné zrno padlo do země a zemřelo pod pronásledováním temných věků. Ono se dostalo do země. Muselo zemřít. Každý duchovní člověk to může vidět. Pokud to semeno neumře a nezetlí, zůstane samo. Ale ono muselo být v tom temném věku vloženo do země. Leželo tam, zetlelo a pak vzešlo ve *formě* dvou malých listů Luteránské církve. A z Luteránské církve se zrodilo více listů, Zwingli a tak dále. A z toho to šlo dál nahoru až do klasu, kterým byl John Wesley, ten velký věk misionářů. A pak to odpadlo. Z toho vzešel ten svůdný věk, ten Letniční věk. Pšeničné semeno, které…

Pěstoval tady někdo z vás někdy pšenici? Díváte se na pšenici. Když se na ni podíváte… Když půjdeme tam ven a řeknete: „Mám pšenici.” Vypadá to, jako byste tam měli pšenici. Velice opatrně ji rozevřete a sledujte; vůbec žádnou pšenici nemáte. Máte *jenom* plevu. Copak nás Ježíš u Matouše 24:24 nevaroval, že v posledních dnech budou ti dva duchové tak blízko u sebe, že by to svedlo samotnou pšenici, pokud by to bylo možné. Vidíte? Teď dávejte pozor, to je nosič.

66 No, život, který procházel skrze Luthera, byl tím, co vytvořilo Wesleye. Život, který vzešel z Wesleye, je tím, co vytvořilo Letniční. Život, který vychází z Letničních, tvoří pšenici. Ale oni jsou nosičem. Vidíte? Opravdový život tam tím prochází. Poselství tím prochází, ale ono vrcholí nahoře v pšenici. Proto pšenice vyrůstá a přivádí celou tu věc k vytržení tady nahoře na vrcholu. Sama nevěsta vychází z každého věku, ale ten denominační stonek umírá, usychá a umírá.

Všimli jste si těchto posledních dnů, jak se to teď začíná oddělovat? Když ta pšenice začíná růst, pak se od ní ta pleva začíná oddělovat.

67 Pohleďte zpět na tu malou pšenici, když se na ni díváte. Takhle ji rozevřete a podívejte se do ní a uvidíte to; tam vzadu máte takový malý klíček pšenice. Museli byste vzít lupu, která třicetkrát zvětšuje, abyste se mohli podívat dovnitř a abyste tam vzadu uviděli ten malý klíček pšenice. Vidíte? On je tam hluboko, ale začíná růst. No, ta pleva tam musí být, aby to chránila a umožnila tomu, aby se to dostalo ven. Ale potom, když to začíná růst, a to poselství se začíná šířit, pak se od toho ta pleva odděluje. A život z té plevy hned odchází přímo do pšenice. Jde dál. Tak se to děje v každém věku. To prostě nemůže předčit přírodu; to je Boží návaznost, způsob, jak On věci dělá.

68 Tak tedy, to je ten věk, ve kterém teď právě žijeme, sedmý věk církve.

No, to všechno se má projevit na konci v tom zrnu pšenice. Další se vrací… No, pokud vezmete Lukáše 17. kapitolu a 30. verš, On řekl: „Jak to bylo za dnů Sodomy, tak bude při příchodu Syna člověka, když se Syn člověka začne zjevovat.” Co to znamená zjevit? Oznámit Jeho zjevení ohledně toho, čím On je v tomto dni — zjevený lidem — Slovo, které bylo ohlášeno pro dnešek, zjeveno lidem skrze projev Ducha svatého, působící, že Ježíš žije mezi námi.

A vzpomeňte si, On tam byl znázorněný v člověku — v člověku. On řekl: „Jak to bylo.” No, On četl tu stejnou Bibli, kterou čteme my, 1. Mojžíšovu. No, všímáme si v 1. Mojžíšové, v té kapitole, když o tom Ježíš mluvil;

69 zjišťujeme tam, že On tehdy zády obrácený ke stanu - a Sára byla ve stanu - řekl - položil otázku. A ona nevěřila, že to, co se mělo stát, by se mohlo stát, On řekl: „No, Abrahame, já tě navštívím podle času života.” A Sára se tomu ve stanu zasmála. On řekl: „Proč se Sára ve stanu smála a říkala: ‚Jak by se takové věci mohly stát?'” Ježíš zaslíbil, a to byl On; Abraham Ho nazval Elohimem, Všemohoucím. To byl On.

Tedy, Bible předpovídá, že se to znovu v posledních dnech vrátí. Řekl to Ježíš. A když vidíte, jak se tyto věci začínají dít, jen pamatujte, když se to takto začne dít, pak víte, že ten čas je blízko, ve dveřích.

70 Podívejte se na samotný svět. Podívejte se na ten svět, *je to* Sodoma, pokud někdy byla Sodoma. Podívejte se na lidi, převrácení v takové perverzi. Jejich mysl je převrácená. Oni nevědí, co to je normální slušnost. Podívejte se na ty lidi mimo zákon, homosexuály a všechno ostatní. Podívejte se na naše ženy, jaké se z toho stalo řádění. Podívejte se, jaké je to běsnění neslušnosti, nemravnosti mezi našimi ženami, a nejen našimi… Říkáte: „To jsou metodisté.” To jsou rovněž letniční. To jsou všichni.

Podívejte se na naše muže; oni se drží… Místo Slova Božího se drží nějaké malé denominační tradice, místo toho, aby vyšli, když vidí Boha, jak se sám dává dokonale poznat. Je to proto, že jsou slepí; oni to nemohou vidět. Oni to nikdy neuvidí.

Podívejte se, co se tady v tomto děje, zatímco budeme pospíchat. Myslím si, že ta paní chce, abychom *už* odešli; všiml jsem si, jak mávala rukama, něco takového, nebo něco ohledně toho, že chce, abychom už odešli; tak budeme raději pospíchat.

71 A tak, všimněte si Enocha, toho předobrazu církve. On je tady také znázorněn v tom sedmém věku církve. Dokážete na to pomyslet? Ten sedmý věk církve… Všimněte si, za zvuku…

Kolik z vás věří, že bylo sedm poslů pro sedm církevních…? Ó, všichni tomu věříme, pokud věříme Bibli. Pokud nevěříme Bibli, samozřejmě (vidíte?) tomu nevěříme. Ale bylo…

No, my žijeme v tom sedmém církevním věku. A když Bible říká, že ten sedmý věk církve… Když posel toho sedmého věku církve začíná vydávat zvuk svého poselství, pak tajemství všech těchto věcí, které byly v průběhu věku překrouceny, budou v tom čase zjeveny. A tady to vidíme, Syn člověka přichází mezi svůj lid a přesně to dělá, potvrzuje své poselství, jak řekl, že to bude dělat. Shledáváme to tady v tomto posledním věku.

A ta sedmá hlídka, jako těch sedm hlídek. On nepřišel v průběhu první hlídky, druhé, třetí, čtvrté, ale přišel v průběhu sedmé hlídky. To byl Enoch, ten sedmý, který byl přenesen, a Noe jako předobraz toho zbytku Židů má být přenesen přes to.

Tedy, v biblických dobách — i když mluvíme o hlídkách — noci nebyly v biblické době rozděleny na hodiny.

72 (Poslouchejte teď pozorně, protože teď budu pospíchat, protože oni už tuto místnost chtějí.) No, Bible nebyla rozdělena… nebo noc nebyla v biblické době rozdělena na hodiny; byla rozdělena na hlídky.

Byly tři hlídky. No, ta první hlídka začínala od devíti do dvanácti; druhá hlídka začínala od dvanácti do tří; a třetí noční hlídka se počítala od tří do šesti. No, máme tedy tři, tři trojice, což je devět, nedokonalé číslo. Pak se vracíme k té sedmičce, kvůli vytržení, které proběhne, myslím, mezi šestou a sedmou… nebo šestou a devátou hodinou někdy ráno. Protože trouba Páně zazní…

Toho jasného a bezmračného rána,
když mrtví v Kristu povstanou
a budou sdílet slávu Jeho vzkříšení;
když se Jeho vyvolení shromáždí
do svých domovů tam nad oblaky,
až tam čtena budou jména, budu tam.

73 Slovo „vytržení" v Bibli není dokonce ani použito. My tam jenom to slovo dáváme. Bible říká: „Vychvátit, být vychvácen." Čteme tady ve 2. Tessalonicenským nebo 1. Tessalonicenským řád tohoto velikého vytržení, které se stane v posledních dnech. Poslechněte si to tady. Začneme tady od 13. verše.

> *Nechci pak, bratři, abyste nevěděli o těch, kdo zesnuli, abyste se nermoutili jako ti ostatní, kteří nemají naději.*
>
> *Věříme-li totiž, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, právě tak věřme, že i ty, kdo zesnuli v Ježíši, Bůh přivede s ním.*
>
> *Říkáme vám totiž Pánovým slovem toto: My, kdo zůstaneme živí až do Pánova příchodu, rozhodně nepředejdeme* [to slovo „předejít" znamená „zabránit".] *ty, kdo zesnuli.*
>
> *Neboť sám Pán sestoupí* [No, poslouchejte pozorně.]*… sám Pán sestoupí z nebe se zvoláním, s hlasem archanděla a troubou Boží, a mrtví v Kristu vstanou jako první. [Poznámka 9: Text 16. verše přeložen podle anglické Bible Krále Jakuba.]*

74 No, chci, abyste si všimli velké věci, která se tady teď děje. Nepřehlédněte to, rozumíte? Všimněte si, Slovo tady říká ve 2. Tessalonicenským, že tam jsou tři věci… Všimněte si, od 13. do 16. verše, tam jsou tři věci, které se musí stát předtím, než se sám Pán objeví. (Teď rychle, abychom mohli skončit. Rozumíte?) První věc, která se děje, všimněte si: zvolání, hlas a trouba. Přečtěme si to a přesvědčme se, že je to tak. Rozumíte?

> *Neboť sám Pán* [Šestnáctý verš.] *sestoupí z nebe se zvoláním a hlasem archanděla a… s troubou Boží…*

75 Dějí se tři věci; hlas… zvolání, hlas, trouba; to se musí stát předtím, než se objeví Ježíš. Tedy, zvolání. Ježíš dělá všechny tři, když sestupuje. „Zvolání", co to je „zvolání"? To je poselství, které

vychází jako první, ten živý chléb života, který rodí nevěstu.

No, Bůh má způsob, jak věci dělá, a On nikdy svůj postup nemění. On nikdy nemění svůj… On je neměnný Bůh. U Amose 3:7 řekl, že nebude na zemi dělat nic, dokud to nejdříve nezjeví svým služebníkům prorokům. A tak jistě, jak On to zaslíbil, to také udělá.

76 Tedy, prošli jsme věky církve, ale bylo nám zaslíbeno v těch posledních dnech podle Malachiáše 4, že nastane znovu návrat proroka na zem. To je pravda! Všimněte si jeho povahy, a jaký bude. Bůh používá toho ducha pětkrát: jednou v Eliáši, v Elizeovi, v Janu Křtiteli, pro vyvolání církve a pro ten zbytek Židů; pětkrát, milost, Ježíš, víra [Poznámka 10: Víra - anglicky „faith" - má pět písmen.], a to je číslo milosti. Vidíte? Dobře.

77 Teď si zapamatujte, je zaslíbeno poselství. A když všechna tato tajemství byla bandou duchovenstva tak zpackaná, bude třeba bezprostředního proroka od Boha, aby to zjevil. A to je přesně to, co On zaslíbil, že udělá. Vidíte?

Teď si zapamatujte, Slovo Páně přichází k prorokovi, ne k teologovi, k prorokovi. On je takovým odrazovým zrcadlem Božího Slova. On nemůže říct nic; on nemůže mluvit své vlastní myšlenky; on může mluvit pouze to, co Bůh zjevuje. Dokonce prorok Balám, když se snažil prodat svá práva, řekl: „Jak může nějaký prorok povědět něco jiného než to, co Bůh vloží do jeho úst?" To je věc, kterou dělá Bůh, že nemůžete říct nic jiného. A vy jste se takovým způsobem narodili.

Stejně jako nemůžete…

78 Kdybyste řekli: „Nemůžu otevřít oči," a přitom se díváte. Rozumíte? Vy můžete. Že nemůžete natáhnout ruku a přitom můžete. Vidíte? Nemůžete být psem, když jste lidskou bytostí. Rozumíte? Jste prostě takto stvořeni, a Bůh má vždycky… V těch věkách skrze Izaiáše, Jeremiáše a všechny… Eliáše a ty věky, které už skončily, když ta banda duchovních všechno úplně domotala, On posílal proroka a nechal ho povstat odnikud. On nepatřil k žádnému z jejich míst a mluvil Jeho Slovo; pak byl odvolán ze scény a byl pryč; jsou to prostě drsní muži Boží pravdy.

A tak je vždycky… Způsob, jak byste ho mohli poznat, On řekl: „Bude-li mezi vámi někdo, kdo bude duchovní nebo prorok…"

79 Tedy prorok… V církvi existuje taková věc jako dar proroctví, ale prorok je předurčený a předem ustanovený pro danou hodinu. Rozumíte? Ano, přátelé.

Tedy, jestliže je přinášeno proroctví, dva nebo tři si musí sednout a posoudit, jestli je to pravda nebo ne, dřív než to církev může přijmout. Ale před proroka nikdo postaven nebyl, protože on byl stoprocentně Slovem Božím. On byl tím Slovem ve svém věku. Viděl, jak se Bůh odráží…

Tedy, jestliže nám to Bůh znovu zaslíbil poslat v těch posledních dnech, aby vyvedl nevěstu z toho církevního zmatku, je to jediný způsob, jak to může být provedeno.

80 To nebude nikdy docíleno… Církev nemůže Krista přijmout. Letniční, my nemůžeme nést toto poselství dál v takovém stavu, v jakém se dnes církev nachází. Jak vykonáme to, co je potřeba v čase konce vykonat v takovém stavu, v jakém se oni dnes nachází, když jsou všichni proti sobě a všechno možné, a církevnictví? Ó, propánakrále. Je to zmatek. Dostalo se to až do *stavu* denominace. A pokaždé — žádám každého historika, aby mi dokázal, že je to jinak. Pokaždé když na zem vyšlo nějaké poselství a když to zorganizovali, rovnou tam to umřelo. A letniční se dopustili té stejné věci jako všichni ti ostatní — ti letniční, kteří vyšli.

81 Vy Sbory Boží, když vaši otcové a matky vyšli z těch organizací tam v minulosti na tom obecném koncilu, oni křičeli a oslavovali Boha a mluvili proti těmto věcem; a vy jste se vrátili jako pes ke svým zvratkům a jako prase ke svému válení se v blátě; a udělali jste totéž co oni, a teď jste tak církevničtí, že jste zavřeli vaše srdce soucitu a musíte mít členskou kartu, dřív než s někým vůbec můžete spolupracovat.

A vy jednotáři, Bůh vám dal takové poselství, a místo toho, abyste šli kupředu a zůstali prostě pokorní a šli kupředu, vy jste se toho museli přestat držet a museli jste vaši skupinu zorganizovat. A kde se teď všichni nacházíte? V tom samém vězení. Je to přesně tak! A Duch Boží se pohybuje dál. „Já Hospodin budu sázet; já budu ve dne v noci zavlažovat, aby nikdo…"

On ustanovil, aby ty věci tak byly, a On to musí poslat.

82 První věc, která přichází, když On začíná sestupovat z nebe, to je zvolání! Co to je? Je to poselství, aby shromáždilo lidi. Nejdřív přichází poselství. Tedy: „Čas očistění lamp. Povstaňte a ozdobte své lampy." Při které hlídce to bylo? Té sedmé, ne šesté, ale sedmé. „Hle, ženich přichází. Povstaňte a ozdobte své lampy." A ony to udělaly. Některé z nich zjistily, že ve svých lampách dokonce žádný olej neměly. Vidíte? Ale je to čas očistění lamp. Je to čas Malachiáše 4, to co On… Je to Lukáš 17. Je to

Izaiáš… Všechna ta proroctví, která mohou být přesně dána na správné místo v Písmu pro tento den, vidíme, jak to tam žije. Není žádný…

83 Když vidíš, jak se tyto věci dějí, můj drahý bratře, sestro, když Bůh na nebi ví, že bych mohl právě teď na tomto pódiu umřít, měl bys o tom prostě na chvíli popřemýšlet. To je prostě… To je ohromné, když vidíte, jak Bůh přichází z nebes, postaví se před skupinu lidí a stojí tam a ukáže sám sebe právě tak, jak to vždycky dělal. A to je pravda, a ta Bible je otevřena. Vidíte? Jsme tady!

A denominační systém je mrtvý. Je po něm. On už nikdy znovu nepovstane. Bude to spáleno. To je to, co děláte s plevou na poli. Utíkejte od toho. Vejděte do Krista. Neříkejte: „Patřím k metodistům! Patřím k baptistům! Patřím k letničním!" Dostaň se do Krista. A jsi-li v Kristu, pak tu není napsáno žádné slovo, kterému bys nevěřil. Nestarám se o to, co říká někdo jiný. A pak Bůh tu věc projeví, protože ty… Když On vylévá Ducha na Slovo, co se děje? Je to jako zavlažení jakéhokoliv jiného semene. Ono bude žít a zrodí svůj druh.

84 Vy říkáte: „Já mám křest Duchem svatým." To neznamená, že jsi spasený, ani zdaleka ne.

Podívejte se sem, vy jste trojitá bytost. Vy jste… Uvnitř tohoto malého jedince tady je duše; to další je duch; a to další je tělo. No, v tomto těle máte pět smyslů, abyste se kontaktovali s vaším pozemským domovem. Ony se nekontaktují s těmi ostatními. Tady máte pět smyslů ducha, lásku, svědomí a tak dále. Ale tady uvnitř, to je místo, kde žijete. To je to, čím jste.

Neřekl Ježíš, že déšť padá na spravedlivé i nespravedlivé? Dejte sem ven koukol a tam pšenici a zalévejte je vodou, přihnojujte je, a tak dále, nebudou oba žít díky té stejné vodě? Jistě! Dobře, co to je? Jeden z nich zrodí koukol, protože to je to, čím je. Koukol zvedne ruce a bude jásat úplně stejně jako pšenice.

85 Neříká Bible, že v těch posledních dnech povstanou falešní Kristové, ne falešní Ježíšové, falešní Kristové, pomazaní, falešně pomazaní vzhledem ke Slovu. Denominačně pomazaní, ale ne *směrem* ke Slovu, protože Slovo přinese svědectví samo o sobě. Ono nic jiného nepotřebuje; ono bude přinášet samo o sobě svědectví. Ale přijdou falešní pomazaní. Máte na toto téma můj pásek. A to pomazání… ó, kdybyste na někoho zavolali a zeptali se: „Jsi Ježíš?"

„Ó, samozřejmě, že ne!" Takové věci by se nezastávali. Ale když přijde na to: „Ó, sláva, já mám pomazání…" A jedná se o pravé pomazání.

Zapamatujte si, Kaifáš ho měl také a prorokoval. Stejně tak ho měl Balám a prorokoval, ale to nemá nic společného s tímto vnitřkem. Pokud to nebylo Boží semeno, Jeho gen od počátku, předurčený, je s tebou konec. Nejsem zvědav, jak moc křičíš, mluvíš v jazycích, běháš, křičíš; to s tím nemá nic společného. Koukol dokáže křičet tak jako všichni ostatní. Viděl jsem povstat pohany a křičet a mluvit v jazycích a pít krev z lidské lebky, a vzývat ďábla. Vidíte? A tak nechtějte žádnou z těch senzací a těch věcí; zapomeňte na to. Jedná se o vaše srdce v tom Slově, a to je Kristus. Vneste je tam a sledujte to, jak se samo dává poznat, jak se prostě otvírá jako jakékoliv jiné semeno a samo se ukazuje pro ten věk, ve kterém žije.

86 Luther nemohl přivést nic jiného než výhonky. Ti další mohli přinést tyto další věci. My jsme teď ve věku pšenice. Luteráni, opravdoví luteráni museli zrodit opravdové luterány. Opravdoví letniční museli zrodit opravdové letniční. Toť vše. Ale my jsme tím věkem prošli a jdeme dál.

Víte, že Katolická církev začala z Letnic? A kdyby Letniční církev existovala dva tisíce let, byla by v horším stavu, než jsou teď katolíci. Přesně tak! Tedy, říkám to mým bratrům a mým sestrám, které miluji, a Bůh to ví. Ale zapamatujte si, přátelé, musím se s vámi setkat tam na soudu. A možná to nebude dlouho trvat. Musím vydávat svědectví o tom, co je pravdou.

87 Když jsem s vámi chodil do shromáždění a modlil jsem se za nemocné, to bylo v pořádku, ale když jsem přišel s poselstvím… Když vychází nějaké poselství, pokud je to poselství pravdivé, pokud je opravdové, opravdové Boží zázraky, a lpí na té organizaci, pak víte, že to není od Boha, protože ta věc už byla odhalena. Ježíš vystoupil a uzdravoval nemocné kvůli tomu, aby upoutal zraky lidí, pak *přišlo* Jeho poselství. Je to tak! Musí to mít něco, čím to Bůh představí. Božské uzdravování je… takovéto zázraky jen upoutají zraky lidí. A hlavní jádro toho, je to poselství. V tom to je. To je to, co přichází tady zevnitř. On se snaží získat přízeň lidí, aby se posadili a naslouchali mu. Vidíte? Protože tam je někdo, kdo je určený k životu. A nějaká pšenice padla na zem a sezobali ji ptáci. A jiná padla mezi trní, a nějaká se dostala do připravené půdy, předem připravené půdy, a přinesla úrodu.

88 Tedy, ta první věc, to je zvolání — nebo ta první věc je trouba nebo hlas — zvolání a potom hlas a pak trouba. Zvolání, to je posel, který připravuje lidi. To druhé je hlas vzkříšení. Ten stejný hlas, silný hlas, ve svatém Janu 11:38 a 44, který volal Lazara z hrobu. Shromažďuje nevěstu a pak přichází vzkříšení mrtvých (vidíte?), aby tím byli vychváceni. No, pozorujte průběh těchto tří věcí.

A co je další věc? Trouba. Hlas — zvolání, hlas, trouba.

89 No, ta třetí věc je trouba, která vždycky o svátku troubení svolává lidi na svátek; a to bude večeře nevěsty, Beránkova večeře s nevěstou na nebi.

Vidíte, ta první věc, která vychází, je Jeho poselství, které svolává dohromady nevěstu. Ta další věc je vzkříšení spící nevěsty, těch, kteří zemřeli v těch minulých věkách. Oni jsou vychváceni společně; a trouba, ta hostina v nebesích — na nebi. Vždyť to je ta věc, která se děje, přátelé.

Teď jsme přímo tam, připraveni. Jediná věc — ta církev, která vychází, musí ležet na slunci, aby dozrála. Za chvíli přijede velký kombajn. Pšenice… bude spálena, ta stébla, ale zrno bude shromážděno do sýpky. Rozumíte?

90 Vy nejste slepí lidé. Jste lidé vnímaví; a kdybych se sem postavil a řekl ty věci zaujatě… říkám to, protože to je život, protože jsem zodpovědný před Bohem, abych to řekl. A já to musím říct. A moje poselství… Po celou dobu v minulosti při tom uzdravování, a tak dále, jsem věděl, že to bylo, jen aby byla upoutána pozornost lidí, věděl jsem, že přijde poselství. A tady to je.

A těch otevřených sedm pečetí, ta tajemství a ukazování těch věcí, to je to, co se stalo. Já jsem to neznal, ale jsou tu muži, stojí přímo tady, kteří tam stáli se mnou — jak jste mě všichni slyšeli kázat to kázání „Pánové, jaký je to čas?". A toho rána, přesně tam, kde bylo řečeno, že to bude, stálo sedm andělů, přímo z nebe. A když odešli a ten větrný vír je vzal nahoru, my jsme tam stáli a sledovali, jak se vzdalovali; věda tomu pořídila fotografii po celé zemi až do Mexika.

91 A tam, když jsem pozoroval…

Jednoho dne, když jsem začal kázat těchto sedm věků církve a telefonoval jsem Jackovi Mooreovi, velkému teologovi, řekl jsem: „Jacku, kdo je ta osoba, která tam stojí — stál tam někdo podobný Synu člověka s vlasy bílými jako vlna." Řekl jsem: „On byl mladý muž; jak by mohl mít vlasy bílé jako vlna?"

On řekl: „Bratře Branhame, to bylo Jeho oslavené tělo." Ale to ten zvon nerozzvučelo. Ale když jsem vešel do pokoje a začal se modlit, On mi dal poznat, co to bylo.

Vidíte, vždycky jsem kázal, že On byl Božský, ne jenom člověk; On byl Bohem projeveným v těle, Bůh, atribut Boží lásky, ty velké atributy Boha, které sestoupily a projevily se zde na zemi. Ježíš byl Boží láskou, která si postavila tělo, v němž žil samotný Jahve. On byl plností Božství tělesně. To čím byl Bůh, On skrze to tělo projevil. A to tělo muselo umřít, aby mohl obmýt nevěstu svou vlastní krví.

92 A všimněte si, nevěsta je nejen umytá, nejenže jí bylo odpuštěno, ale ona je ospravedlněna. Vidíte? Pokoušeli jste se někdy zjistit, co znamená slovo „ospravedlnit"? No, například, kdyby bratr Green uslyšel, že jsem pil, že jsem dělal špatné věci a pak by zjistil, že jsem to nedělal; potom by přišel a řekl: „Já ti odpouštím, bratře Branhame."

„Ty mi odpouštíš? Já jsem to vůbec neudělal. Co mi chceš odpustit?" Vidíte? Ale jestli jsem se provinil, pak mi může být odpuštěno, ale stále nejsem spravedlivý, protože jsem to udělal. Ale slovo „ospravedlněný" znamená „jako kdybys to nikdy vůbec neudělal" — ospravedlněný. A pak nás krev Ježíše Krista očisťuje od hříchů tak, že jsou umístěny do knihy Božího zapomenutí. On je ten jediný, který to dokáže udělat. My dokážeme odpustit, ale ne zapomenout.

Já jsem vám mohl odpustit, ale stále si pamatuju, že jste ty zlé věci dělali. A v tom případě nejste spravedliví, je vám jenom odpuštěno. Ale nevěsta je v Božích očích ospravedlněna. Ona to především nikdy neudělala. Amen. Ona tam stojí provdána za ctnostného Syna Božího, především nikdy nezhřešila. Proč? Byla předem určena; byla do toho jenom chycena. A teď, když uslyšela pravdu a vyšla, krev ji očistila. A stojí tam cnostná. Vidíte? Není na ní vůbec hřích.

93 A proto to poselství svolává nevěstu dohromady. Vidíte? Zvolání a trouba. Stejně tak ten mocný hlas, On vykřikl silným hlasem a probudil Lazara. Silným hlasem zvolal: „Lazare, pojď ven!" Vidíte? A ten hlas probouzí spící nevěstu, ty spící zesnulé.

A trouba, tím zvukem trouby, když se ozve, ona svolává… Trouba vždycky svolávala Izrael ke svátku troubení (vidíte?), což byl svátek Letnic, ta velká slavnost na nebi a ten svátek troubení… A teď trouba ohlásila svolání dohromady, svolává na slavnost. A teď je to Beránkova večeře na nebesích (no, sledujte) — společné shromažďování v nevěstě, svátek troubení, svatební večeře.

Viděli jsme to už v předobrazech. Sledujte ještě na chvíli, než skončíme.

Všimněte si, viděli jsme to v předobrazech.

94 Jestli si chcete přečíst Matouše 18:16, tam je řečeno, že jsou tři, kteří vydávají svědectví. Rozumíte? V 1. Janově 5:7 a tak dále… Tři jsou vždycky svědkové. Je to tak? To je ověření něčeho, co

je pravdou. Tři svědkové vydávají… „Ať je každé slovo potvrzeno ústy dvou nebo tří svědků.”

Teď si všimněte, měli jsme tři svědky. Tři jsou svědkové. No, ve Starém zákoně jsme již měli tři vytržení (Věděli jste o tom?) jako svědectví. Teď sledujte! Jedním byl Enoch; tím dalším byl Eliáš; a dalším byl Ježíš. Ježíš, který je tím základním kamenem, On vydává svědectví. Vidíte, On byl tím základním kamenem mezi Starým a Novým zákonem, protože On musel nejdříve umřít a pak být vytržen. On umřel, ožil a procházel se tu s námi, a pak byl vytržen, protože On byl tím základním kamenem, který provázal ty dva dohromady. Po svém vzkříšení a vytržení (Pohleďte!), potom když to vykonal a dokázal, že Starý zákon tam… Všichni víme, že Enoch byl přenesen. Víme, že Eliáš byl vzat vzhůru ve větrném víru (Souhlasí to?) v ohnivém voze. A Ježíš zemřel, byl pohřben, povstal a žil tady na zemi a potom byl vytržen, ten ústřední kámen. Jsou tedy tři, kteří podávají svědectví. Je to pravda?

95 No, jedno vytržení už proběhlo. Věděli jste to? Podívejme se, jestli bychom to nemohli rychle přečíst. Podívejme se do 27. kapitoly Matouše a vezměme to asi od 45. verše Matouše 27. kapitoly. Podívejme se, jestli bychom to nemohli v rychlosti vzít a podívejme se, jestli bychom z toho nemohli alespoň trochu vzít, aby nám to rychle pomohlo — 27 a 45, myslím si, že jsem si to tu poznamenal. Čtěme.

> *Od šesté hodiny pak nastala po celé zemi tma až do deváté hodiny.*
>
> *Kolem deváté hodiny pak Ježíš hlasitě vykřikl: „Eli, Eli, lama sabachtani?” to je: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?”*
>
> *A když to uslyšeli někteří z kolemstojících, říkali: „Ten člověk volá Eliáše!”*
>
> *Jeden z nich hned odběhl, vzal houbu, a když ji naplnil octem, dal ji na větev a dával mu napít.*
>
> *Ale ostatní říkali: „Nech ho, uvidíme, jestli přijde Eliáš, aby ho zachránil!”*
>
> *Ježíš pak opět hlasitě vykřikl* [Silný hlas, mocný hlas, sledujte, když Ježíš umíral, vykřikl mocným hlasem.] *a vypustil ducha.*
>
> *A hle, chrámová opona se roztrhla na dva kusy odshora až dolů a země se otřásla a skály popraskaly.*
>
> *Otevřely se hroby a vstala mnohá těla zesnulých svatých,*
>
> *kteří po jeho vzkříšení vyšli z hrobů, přišli do svatého města a ukázali se mnoha lidem.*

96 Jedno vytržení proběhlo. Tři se stala ve Starém zákoně pro ty, kteří byli připraveni, ke kterým přišlo Slovo Páně. Vidíte? Slovo Páně přišlo k Enochovi. Slovo Páně přišlo k Eliášovi. On byl prorok. Vidíte? Slovem Páně byl Ježíš. Rozumíte?

Sledujte ve Starém zákoně ty starozákonní svaté, když se toto vytržení stalo poprvé. Všimněte si 50. verše: Jeho mocný hlas probudil starozákonní svaté, přesně tak jako ten mocný hlas probudil Ježíše — nebo probudil Lazara. Vidíte? Ten mocný hlas ho probudil. A to druhé se vyplňuje ve 2. Tessalonicenským ve 4. kapitole. Vezměme si to a přečtěme… Právě před chvílí jsme to četli. Vidíte? Nechci pak, bratři, abyste nevěděli o těch, kdo zesnuli, abyste se nermoutili jako… je to v 1. Tessalonicenským 4:12?18. To bude druhé vytržení. Druhé vytržení bude vychvácení nevěsty.

97 Starozákonní svatí odešli do Jeho přítomnosti, ráj skončil. A starozákonní svatí vystoupili na Jeho mocný hlas, když On vykřikl a vypustil ducha. A proč? Ta oběť, to usmíření za jejich hříchy, na které oni čekali… Ve víře, že přijde dokonalý Beránek, přinášeli oběti beránka. A když On umřel a vypustil ducha, vykřikl mocným hlasem a starozákonní svatí se probudili. Sledujte tu to zvolání a ten hlas, to samé je při Jeho příchodu. On vypustil ducha, a když to udělal, ta oběť byla dokonalá a ráj se vyprázdnil; a starozákonní svatí přišli znovu na zem a chodili po zemi a vešli s Ním *do nebe* při Jeho vytržení.

98 David tam říká: „Pozdvihněte se, vy věčné brány, zvedněte se.”

On vedl zajaté vězně a dal dary lidem. Když ti starozákonní svatí šli s Ním, oni se ptali: „Kdo je to ten Král spravedlnosti?”

„Pán slávy, mocný v zástupu… mocný zástup.” A zde přicházejí, pochodují. Ježíš vedl zajaté vězně. A tady přichází se starozákonními svatými a vešel do těch nových bran tam nahoře a řekl: „Pozdvihněte se, vy věčné brány, pozdvihněte se a dovolte Králi slávy vejít.”

A zevnitř se ozval hlas: „Kdo je to ten Král slávy?”

„Pán, mocný v boji.” A ty brány se otevřely dokořán. A Ježíš, ten Vítěz, vedl zajaté vězně — ty, kteří Mu věřili a ke kterým přišlo Slovo. Ti starozákonní svatí tam leželi v očekávání. On vedl zajaté vězně, vystoupil na Výsost, vzal ty starozákonní svaté a vstoupil dovnitř. Jedno vytržení už proběhlo.

Další vytržení, které se děje, je 2. Tessalonicenským, je to pro církev, pro nevěstu, aby byla vzkříšena a vytržena do Slávy. „My, kdo zůstaneme živí (to je to tělo, které zůstalo na zemi), nepředejdeme nebo nezadržíme ty, kdo zesnuli; protože nejdřív zazní Boží trouba a mrtví v Kristu vstanou. (Vidíte?) A my, kdo zůstaneme živí, budeme spolu s nimi vychváceni."

99 Jednou jsem stál na rohu ulice. Stál jsem na rohu ulice a sledoval jsem slavnostní přehlídku na Den příměří. A když to procházelo tou ulicí, stál jsem tam s mým malým synem Josefem. A tady přicházeli… Jako první projížděly tanky z první světové války, malý starý tank. A potom projížděly velké tanky „Sherman" z nové války a velká děla s hlavněmi a… tlumiči a tak dále. A pak přicházeli vojáci; matky vyznamenané zlatými hvězdami. A pak přijel alegorický vůz s… dál… A dál přijel alegorický vůz a vpředu na něm byl hrob neznámého vojína; a u toho hrobu stál voják a držel *čestnou* stráž. Na jedné straně stál voják námořní pěchoty a na druhé námořník. Bylo to tam rozděleno a na druhé straně seděla matka se zlatou hvězdou. Ona ztratila svého syna. Byla tam mladá žena, která měla opřenou hlavu o stůl a plakala a z boku seděl malý otrhaný chlapec a slzy mu stékaly po tváři. On přišel o tatínka. Pomyslel jsem si: „Jak smutný obraz, když jsem tu stál a sledoval to; při pohledu na ty staré… Zůstalo jenom několik vojáků — pochodovali tam zmrzačení a staří, takto ve svých uniformách, ale hrdě se předváděli, protože byli Američani."

Pomyslel jsem si: „Ó, můj Bože,

100 jednoho dne se ozve zatroubení z nebe a mrtví v Kristu vstanou jako první. Ti starozákonní svatí z dávné minulosti, kteří čekají, zatroubí a přijdou odtamtud jako první a vejdou do vzkříšení. A my se hned zařadíme do řady a půjdeme na nebesa, tato stará smrtelná těla budou proměněna a budou učiněna na podobenství Jeho vlastního oslaveného těla. Jaká to bude přehlídka, když se to v jednom z těchto dnů začne ubírat směrem k nebi v tom čase vytržení, který je blízko; ó, hrdě budou ukazovat krev Ježíše Krista na svých hrudích, to poselství Boží v té hodině, ve které žili." To je ta hodina, kterou vyhlížíme, bratře.

Podívejte (teď už jen závěrem), to druhé zmrtvýchvstání — to první už proběhlo. To druhé je právě teď na dosah ruky, ono přijde — teď je blízko.

A teď, to třetí jsou ti dva svědci ze Zjevení 11:11 a 12, a to jsou ti, kteří se vracejí zpět s Duchem Kristovým, aby vydali svědectví těm Židům, jako to udělal Josef vůči svým bratrům. A vzpomínáte si, že jejich mrtvá těla ležela na ulici tři a půl dne; a potom do nich vstoupil duch života a oni byli vytrženi, byli vzati do nebe. Tady jsou vaše tři vytržení Nového zákona. Tři vytržení Starého zákona — všechna už proběhla.

No, jsme připraveni, čekáme na vytržení svatých. Bylo to řečeno a tak to bude.

Když Bůh něco řekne, celé nebe i země pomine, ale to Slovo nikdy neselže.

101 Když Bůh řekl tam v minulosti v 1. Mojžíšové 1, řekl: „Buď světlo," možná to bylo stovky let předtím, než nějaké světlo existovalo. On řekl: „Ať je palma; ať je dub; ať je poušť; ať je hora; ať je toto." On to vyslovil. Vidíte? A pokud to vyšlo z Jeho úst ve formě Slova, musí se to projevit. To se musí stát.

Pak On jednoho dne vyvolal svůj lid a promluvil k muži jménem Mojžíš z ohnivého sloupu, ze světla, svatého posvátného ohně. A Mojžíš by… Lidé by Mojžíšovi nevěřili, a tak On řekl: „Přiveď je k této hoře."

Ta hora byla toho rána plná ohně a blesků a hromů, takhle, a lidé řekli: „Ať Bůh nemluví; ať mluví Mojžíš (rozumíte?), abychom nezhynuli."

Bůh řekl: „Už k nim takhle mluvit nebudu, ale vzbudím jim proroka. A budu mluvit skrze něj; a když to, co on řekne, se stane, pak ho poslouchejte, protože já jsem s ním." Tedy, On to vyslovil. On řekl, že se to stane.

102 Podívejte se na toho proroka Izaiáše, který tam stál, muže, inteligentního muže, muže, o němž král měl dobré smýšlení, protože on žil s králem Uziášem, který byl velkým člověkem. Ale jednou se pokusil zaujmout místo kazatele a vešel tam dovnitř a byl postižen malomocenstvím. A to je to, co jsem řekl Obchodníkům. Nikdy se nesnažte zaujmout místo kazatelů. Ne, přátelé! Zůstaňte přímo tam, kde jste. Rozumíte? Konejte svou práci, to co vám Bůh řekl. Když jsi prstem, nemůžeš být nikdy uchem. Pokud jsi uchem, nikdy nebudeš nosem, nosem nebo okem. Rozumíte? Zůstaňte na své pozici.

Slyšeli jste vysílání toho kázání „Snažit se konat Bohu službu." David, pomazaný král; všichni lidé jásali a křičeli, že to je správné, ale on to vůbec nekonzultoval s Božím prorokem. A jeden člověk zemřel, a celá ta věc byla zmařena. Nesnažte se Bohu prokazovat laskavost. Počkejte, až to bude Boží čas. Ať to přijde Jeho způsobem, jak On to dělá. „Já začnu tuto velkou věc, ona to způsobí." Buď opatrný, bratře.

103 No, David to přece dobře věděl, že v té době byl v zemi Nátan. A on to s ním vůbec nezkonzultoval.

Vidíte? On se radil se setníky a veliteli nad tisíci. Všichni ti lidé jásali a křičeli a tančili a… Oni všichni měli *celé toto* náboženské pohnutí, ale nebylo to v souladu a podle pořádku Božího Slova, a selhalo to. Cokoliv dalšího, co není v souladu a podle řádu Božího Slova, selže. Pouze Boží Slovo zůstane stát navěky. „Nebe a země pominou, ale moje Slovo nepomine."

104 Všimněte si Izaiáše, toho inteligentního mladého muže, který tam stál. Najednou ho zasáhl Duch. On nemohl říct nic jiného, on byl prorok. On řekl: „Hle, panna počne. Narodil se nám syn… dítě se narodilo, je nám dán syn. Jeho jméno bude Rádce, Kníže pokoje, Bůh mocný, Otec věčnosti. Konec Jeho… Vláda bude na Jeho rameni a Jeho království nebude konce." Jak mohl ten muž inteligentně říct, že panna počne? Všichni na to čekali, bylo to vysloveno; bylo to „Tak praví Pán." To se muselo stát, protože to bylo Slovo Boží, to samé, které bylo v 1. Mojžíšové, když On zasel ta semena, tam na dně moře, kde se nacházela bez formy a v prázdnotě a voda se vznášela nad hlubinou. Vidíte, to se muselo stát.

A jednoho dne, o osm set let později, lůno panny počalo semeno Boží, stvořené semeno. Ona zrodila Syna. Ten stejný Syn tam jednoho dne stál a řekl: „Lazare, vyjdi ven." A muž, který byl čtyři dny mrtev, rozkládal se, zapadl se mu nos, už zapáchal, vyšel ven. A On řekl: „Nedivte se tomu, protože přichází hodina (amen!), když všichni, kteří jsou v hrobech, uslyší hlas Syna Božího." A tak tehdy to bylo vysloveno a musí se to stát. Bude vytržení.

Ó!

105 Vzpomínám právě na své poslední poselství v Kalifornii, když jsem si myslel, že se tam už nikdy nevrátím, když jsem předpověděl, že se Los Angeles propadne do oceánu. A „Tak praví Pán," to se stane! Je vyřízeno; je odrovnáno; je s ním konec. Kdy? Nevím kdy, ale půjde ke dnu. Hned potom, co s ním začnou chvět a třást ta zemětřesení.

Vzpomínáte si, mnozí z vás mužů stáli přímo tam, když ta skála toho dne, když tam sestoupil ten anděl a to světlo a oheň padal z nebe kolem té skály, kde stáli; z té hory létaly kameny a padaly tam všude kolem. A třikrát se ozval silný výbuch; řekl jsem: „Západní pobřeží zasáhne soud." Za dva dny šla Aljaška málem ke dnu.

106 Zapamatujte si, tentýž Bůh, který to řekl, řekl, že Los Angeles je odsouzeno k zániku. Je s ním konec. Nevím kdy; nedokážu to říct.

Já jsem nevěděl, že jsem to řekl. Ale tento bratr, který je tady, myslím, že to byl… Ne, myslím, že to byl jeden z těch Moseleyů, on mě tam vyvedl na ulici. Nevěděl jsem, co to bylo, dokud jsem se nepodíval zpátky. A podíval jsem se zpět do Písma a Ježíš řekl: „Kafarnaum, Kafarnaum, kolikrát… nebo spíš, ty, které ses povýšilo až do nebe, budeš svrženo až do pekla, protože kdyby se ty mocné skutky, které se staly v tobě, staly v Sodomě, stála by až do dnešního dne." A asi sto padesát let od té doby — Sodoma se už propadla — a Kafarnaum je dnes také pod vodou.

107 A ten stejný Duch Boží, který všechny tyto věci pověděl a všechny tyto věci vykonal, tam řekl: „Ó, město, Kafarnaum, které ses pojmenovalo po andělech, Los Angeles. Jak ses samo povýšilo až do nebe. (Samotným kořen a sídlo satana. Vidíte?) Ty ses povýšilo."

Kazatelé — je to pro ně hřbitov. Jdou tam dobří muži a umírají jako krysy. Jaká pohroma.

„Ty, které ses pojmenovalo po andělech, kdyby ty mocné skutky, které se staly v tobě, se staly v Sodomě, ona by stála dodnes. Ale přišla tvoje hodina." Sledujte to a přesvědčte se. Pokud to tak není, pak jsem falešný prorok. Rozumíte? Je tam, leží tam.

108 Vzpomínám si na tu noc… Předtím, než jsem to viděl, jsem viděl ukázku [Poznámka 11: nebo: předpremiéru] nevěsty. Stál jsem tam a viděl jsem krásnou mladou dámu, správně oblečenou se vším všudy, jak takto pochodovala. V tom vidění stál někdo vedle mě a viděl jsem — bylo řečeno: „To je ukázka nevěsty." Viděl jsem, jak procházela. Přicházely odsud a procházely kolem.

A uslyšel jsem, jak z této druhé strany přicházela církev. Přicházela tam asijská církev. Ó, to byla špína. Přicházela evropská církev. Ó! A pak jsem uslyšel, jak se blíží rokenrol; a to byla Miss církve Ameriky. A ona na sobě ani neměla žádné šaty. Měla kus papíru, jakoby z novin, šedé barvy, který držela před sebou a tancovala podle rokenrolu — církev — Miss Ameriky.

Stál jsem tam v Jeho přítomnosti. Pomyslel jsem si: „Ó, Bože, jako kazatel, pokud tohle je to nejlepší, co jsme dokázali udělat, ach, ach!" Víte, jak se člověk cítí. Pak jsem si pomyslel: „Bože, ukryj mne; kdybych jen mohl odsud zmizet. Jestli všechno, co jsme dělali — a tohle je to, co jsme vytvořili; jestli to je to, co…"

109 A pak když ty ženy prošly kolem; všechny se různými způsoby natřásaly, a tak dále a měly krátké vlasy a byly nalíčené. A když takhle prošly kolem, to měly být panny pro Krista. A když takhle přešla kolem… Otočil jsem hlavu, víte… ony to držely jen před sebou, byla to hanba při pohledu zezadu. A ony

tam takhle procházely.

Odvrátil jsem takhle hlavu, abych plakal. Řekl jsem… Nemohl jsem to tam vydržet; On tam stál a já s vědomím, že jsem kazatel církve — a to bylo to, co jsem pro Něho vytvořil. Řekl jsem: „Ó, Bože, já se na to nemohu dívat. Dovol mi umřít. Dovol mi zmizet," a tak dále.

Ale, jakmile to přešlo — pokaždé, když jedna z nich přišla — odešly na určité místo, a zmizely, a já jsem jen slyšel zvuk toho, jak se to vzdalovalo. A potom jsem uslyšel něco jako „Kupředu křesťanští vojáci." A podíval jsem se a zde přichází ta svatá skupina úhledných dívek, přesně tak jak to už bylo, všechny správně oblečené, vlasy jim splývaly dolů na záda, mírné, čisté, pochodovaly takto v rytmu Evangelia. Ona byla Slovem. Vypadalo to, jako by byla jedna z každého národa. Díval jsem se na to, když procházely kolem a viděl jsem, jak prošly kolem. Místo toho, aby šly dolů, začaly jít směrem nahoru. A všiml jsem si, jak se jedna z nich snaží, jak se dvě nebo tři z nich pokouší opustit řadu. Zakřičel jsem: „Zůstaňte v řadě!" A to vidění mě opustilo a já jsem stál v tom pokoji a křičel jsem: „Zůstaňte v řadě!" V řadě…

110 Zamýšlím se nad tím, mohlo by to už být za námi? Mohla by už být nevěsta svolána? Je to to, čím dnes procházíme? Ona musí být zformována a učiněna na Kristův obraz, a Kristus je Slovem. To je ta jediná věc. Vidíte, je to tam, v tom Slově, je to prostě… Vidíte, do toho nemůže být dodána ani jedna věc. To nemůže být žena s jednou rukou lidskou a s druhou tlapou jako pes; to musí být přesně Slovo Páně, jako On je Slovem. Nevěsta je částí ženicha. Žena je částí manžela, protože ona byla vzata z muže. Eva byla částí Adama z jeho boku. A tak je to s nevěstou, ona není vzata z denominace, ale je vzata z lůna Slova Božího pro tento den.

111 Vytržení:

Trouba Páně zazní,
mrtví v Kristu povstanou
a budou sdílet slávu Jeho vzkříšení;
když ti vyvolení budou shromážděni
do svých domovů nad oblaky,
až tam čtena budou jména…
(Usilujme všichni o to, abychom tam byli, přátelé.)

Bůh vám žehnej. Bylo to řečeno; musí se to stát. To se stane! A vy milí lidé, nikdo nechce umřít; nikdo nechce být ztracen. Dovolte mi říct — cokoliv děláte, nestarám se o to, jak poctivě chodíte do církve, a jak jste své církvi oddaní… To je znamenité; nic proti tomu; měli byste chodit do církve. Dělejte to, choďte do církve dál, ale cokoliv to je, odhoďte pryč své tradice a směřujte rovnou do Krista; protože v jednom z těchto dnů se ozve zvuk a vy budete zastiženi se znamením šelmy na sobě a nebudete vědět, co to je, až už bude příliš pozdě. Přesně tak to je!

112 Bůh vám žehnej. Je mi líto, že jsem vás tak dlouho držel. A pamatujte - držel jsem je tu příliš dlouho; to je pravda. A ta oběť, kterou jste pro mě vybrali, o což jsem tě nežádal, bratře… to je moje… Je to zdvořilé. Vezměte to a zaplaťte tento motel, ten přesčas, protože jsem to protáhl. Měl jsem tady prostě několik věcí. Mám tu o tom vytržení ještě osm nebo deset stránek, ale neměl jsem prostě čas, abych to předal.

Bůh vám žehnej! Milujete Pána Ježíše? Teď jen na chvíli potichu povstaňme; tiše, uctivě. A pamatujte na to, co jsem řekl. Pamatujte, jsme v posledních hodinách. Tito…

Národy se hroutí,
Izrael se budí;
Znamení, která předpověděla Bible:
Dny pohanů jsou sečteny,
hrůzou obtíženy.
Vraťte se, ó rozptýlení, do svých domovů.

Den vykoupení je blízko;
lidská srdce selhávají strachem.
Buďte naplněni Duchem,
vaše lampy ať jsou ozdobené a jasné.
Pohleďte vzhůru, vaše vykoupení je blízko.
(Víte o tom?)

Falešní proroci lžou,
Boží pravdu popírají;
(Víme, že to všechno je pravda, že ano?) …

Miluji Jej, miluji Jej,
protože On dřív miloval mě

a vykoupil spasení mé
na dřevě Golgoty.

Kolik z vás Ho opravdu miluje, zvedněte vaše ruce. No, chci abyste, když to budeme zpívat znovu, si podali ruce s někým, kdo je nablízku a řekli: „Bůh ti požehnej, poutníku!" My jsme poutníci, není to pravda? - poutníci a příchozí.

Miluji Jej, (To je ono, přímo přes stůl.)
miluji Jej,
protože On dřív miloval mě
a vykoupil spasení mé
na dřevě Golgoty.

113 Chcete uspět v tom vytržení? Kolik z vás má zájem, abyste byli ve vytržení, řekněte: „Bože, chci ho dosáhnout, z celého svého srdce."

„Drž se Boží neměnné ruky." Znáte tu píseň? Znáš ji, sestro? „Drž se Boží neměnné ruky." Já nevím, v čem… V čem to je? Co… Aha?

Drž se Boží neměnné ruky!
Drž se Boží neměnné ruky!
Stavěj své naděje na věčných věcech,
drž se Boží neměnné ruky!

Líbí se vám to?

Když je naše pouť u konce
a byli jste Bohu věrní,
krásný a jasný domov ve slávě
uzří tvá uchvácená duše!

Drž se Boží neměnné ruky!
Drž se Boží neměnné ruky!
Stavěj své naděje na věčných věcech,
drž se Boží neměnné ruky!

Chci, abyste teď na chvíli sklonili své hlavy.

Nebuď žádostiv těch světských marných bohatství, která se tak rychle kazí.
Snaž se, abys získal nebeské poklady,
ony nikdy nepominou!

Drž se Boží neměnné ruky!
Drž se Boží neměnné ruky!
Stavěj své naděje na věčných věcech,
drž se Boží neměnné ruky!

114 A teď s vašimi skloněnými hlavami a tímto ve své mysli, s vědomím, že skláníme své hlavy do prachu, z něhož jsme byli vzati a do kterého se jednoho dne vrátíme; s vědomím, že tam uvnitř máte duši, která se musí zodpovědět Bohu… A pokud cítíš, že prostě nejsi pro to vytržení připravený; že pokud by přišlo dnes večer — a chtěl bys být vzpomenut v modlitbě, jen zvedni svou ruku. Nemáme tu místo, abychom udělali výzvu k oltáři. Tvým oltářem je buď jak buď tvé srdce. Zvedni svou ruku. Bůh ti žehnej, tobě, tobě. Ó! „Cítím, že nejsem připraven, bratře Branhame. Chci být opravdu křesťanem. Snažil jsem se být, ale vždy mi něco scházelo. Vím, že prostě nejsem tam, kde bych měl být. Smiluj se, Bože. Zvedám svou ruku, buď mi milostiv." Nějakých dvacet nebo třicet rukou se už v této malé skupině zvedlo. A další se zvedají.

115 Drahý Bože, Ty víš, co se skrývá za tou rukou, tam dole v srdci. Prosím, drahý Bože… Je jenom jedna věc, za kterou jsem zodpovědný, a to je, abych řekl pravdu. A drahý Bože, oni chtějí být spaseni. Chtějí opravdu… Nechtějí jen něco, co je pouze nějakou emocí, nějakým podnícením, nějaký denominační systém, nějaké vyznání víry, nějaké dogma, které bylo přidáno. Oni rozumí, Otče, že je třeba čisté nezkažené Slovo Boží. Všechno ostatní pomine, dokonce nebe a země pominou, ale to nikoliv. A pokud my budeme tím Slovem, země zpod nás pomine, ale my nikdy pominout nemůžeme, protože my jsme tím Slovem, nevěstou Ženicha.

Modlím se za každého, abys jim to dal, Otče; to je má upřímná modlitba… A promiň mi, Otče, že jsem byl dnes večer tak nervózní, přišel jsem sem pozdě a byl jsem rozechvělý a mluvil jsem nesouvisle a kouskovitě. Ale nějakým způsobem, velký Duchu svatý, je spoj dohromady Tvým vlastním Božským způsobem. A předej je z mého srdce srdcím lidí, s motivem a cílem, který mám ve svém srdci vůči Tobě. Neuděláš to, Pane? A zachraň ty, kteří mohou být spaseni, přitáhni je k sobě, Pane. A ať jsme připraveni na tu hodinu vytržení, která je na dosah ruky. Protože o to prosím v Ježíšově jménu. Amen.

Bůh vám žehnej. A teď předseda konference.

www.messagehub.info

Kázání

Williama Mariona Branhama

„…ale ve dnech hlasu…“ Zjevení 10:7